Akbaba

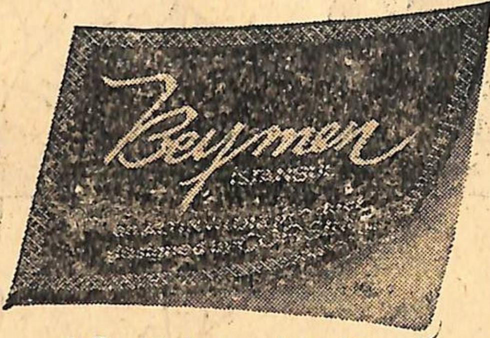




— Oh be, kışın yerli filmlerde yazın da plâjlarda et ihtiyacımızı karşılıyoruz!..

Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

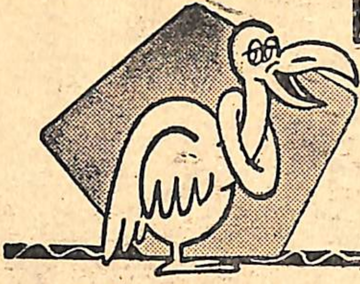


"Seçkinlerin giyimi"



(Ak — 54)

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 26 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 23 Haziran 1976 * Fiyatı 250 Krş.





Yılkı İnsanı

DEVAMLI okurlarımız, övgüler düzme alışkanlığında olmadığımızı iyi bilirler. Bunun nedeni belki de çevremizde gördüğümüz övgüye değer nesnelerin artacağı yerde azalmasıdır.

On gün kadar önce Türkiye Televizyonunda yayımlanan «Yılkı Atı» adlı yapım, övülmeye değer bir çaba. Sade, göz okşayıcı, öğretici, düşündürücü dinlendirici. İyi bir sanat ürününün çoğu özelliklerini taşıyor. Tüm bunların dışında, istenirse neler yapılabileceğinin bir belirtisi olması yönünden de önemli. Dileğimiz, «Yılkı Atı» nın ardından başka güzel yerli yapımlar da görebilmemiz televizyonda. Bu düşünceye fazla umut bağlamasak bile.

Bir ikinci dileğimiz daha var: «Yılkı Atı»ndan sonra, toplumumuzdaki «Yılkı İnsanı»nın dramının da ele alınması. Yani kullanılıp posası çıkarıldıktan sonra bir yana atılıp kendi başlarına bırakılan insanlarımızın yazgılarının da hatırlanması.

İşin yalnızca parasal yönünden, emeklilerimizin karşılaştıkları maddesel güçlüklerden sözetmiyoruz. Bu yön önemli olmakla birlikte, sorunun tek önemli yönü değil.

İnsan mutluluğunun en başta gelen kaynaklarından biri, kişinin işe yaradığına, bir şeyler yapabildiğine, kısacası kendi değerine olan inancıdır. Yaşama isteğini veren budur.

Çalışan kişiler, birçok kesimlerde, yirmi — yirmibeş yıl gibi bir sürede emekli olma hakkını kazanabiliyorlar. Bu iyi. Yine birçok kesimlerde çalışan kişilerin işi bırakmak zorunda oldukları belirli bir yaş sınırı var. İlk bakışta bunda da kötü bir yan yok. Ama «Emekliliğimi bekliyorum,» gibi bir gerekçeyle işi gücü bırakıp oturmak ve aylık almak ne kadar yanlışsa, çalışmak istek ve yeteneği olduğu halde sırf belirli bir yaşa gelindiği için çalışmamak zorunda kalmak da o kadar yanlış.

Altmış ya da altmışbeş yaş, bizimki gibi ortalama insan ömrünün pek uzun olmadığı toplumlarda bile genç bir yaş sayılmalı. Çünkü bilindiği gibi çocuk ölümleri, ülkemizdeki yaş ortalamasını düşüren önemli bir etkendir ve altmış yaşına gelen bir insanın yetmiş, seksen, hattâ doksan yaşına dek yaşaması olasılığı oldukça fazladır. Ayrıca bu yıllar, biriken bilgi ve tecrübeyle sağlıklı bir yaşlı için çok verimli olabilecek yıllardır.

Okurlarımız arasında, tanıdıkları bir emeklinin «değersizlik» tasasıyla günden güne çöküp sağlığını gözle görülür bir biçimde yitirdiğini izlemiş olanların sayısı az değildir sanırız.

Emeklilik yasalarının değiştirilmesi çözüm değildir.

Çözüm, yaşlıların eğitimindedir. Emekli olan kişinin «emeklilik psikolojisi»ne kendini kaptırmamasındadır. Buyşa bilinçli olarak hazırlanmış eğitici programlarla sağlanabilir. Televizyon bu iş için en uygun ortamlardan biridir.

Eski Eskimo geleneğini bilirsiniz. Kocamışların biraz yiyecek ve küllenmeye yüz tutmuş bir ateşle karların ortasında kendi başına bırakıldıklarını duymuşsunuzdur. Donarak ölmek, deneyimi yarı yarıya yaşamış olanların anlattıklarına göre, acısız bir ölüm yoludur. Önce bir uyuşukluk çöker, sonra tatlı bir uyku bastırır, ve kişi bir daha uyanmaz. Ne kendisi zorluklar çekecektir artık, ne de başkaları için gereksiz bir yük olacaktır.

Acısızlığına rağmen bunu insancıl bir yol olarak görmek pek gelmiyor elden ve Eskimo olmadığımıza seviniyoruz.

Daha doğrusu sevinmeye başlıyoruz. Sonra hemen görüyoruz ki, toplumumuzda kişiler daha kocamaları beklenmeden, çocuk yaştayken bir uykuya itiliyorlar. Üstelik donmanın getirdiği gibi tatlı bir uyku olmuyor bu. Yaşlıların sorunlarını deşerken gençlerinin daha az olmadığını, yaşlıların işe yarayabileceklerini söylerken gençler arasında bir yığın işsiz bulunduğunu görüyoruz.

Genç atların böyle bir sorunu yok sözgelimi.

AKBABA



— C.H.P. deki çekişmeler partiyi yıpratıyor. —



— Keşke tereyağı sürünmeseydim, herkes benimle güreşmek istiyor!...

KENETLENME Çeşitleri





Muzaffer İZGÜ

KARI KOCA KENETLENMESİ

EKZOTİK kenetlenmeler konumuz dışı olduğu için, biz daha çok sosyal kenetlenmeler üzerinde duracağız. Karı kocanın birbiriyle iyice kenetlenebilmeleri için o evde mutlaka dırdırın olması gereklidir. Yoksa, «Falan şey nerede hayatım?, «Konsolun gözünde bir tanem» gibi konuşmaların geçtiği evlerde karı ve kocalar kolay kolay birbirleriyle kenetlenemezler. Kenetlenmiş gibi gözükseler bile, bu kenetlenme daha çok dışarıya karşıdır. Çiftler başlarını yastığa koyunca kendi dünyalarına dalarlar. Ama gerçekten karı koca birbirlerine kenetlenmek istiyorlarsa, hiç olmazsa ayda bir kez evin **içinde** savaş çıkmalıdır. Yenen yenilen hiç önemli değildir bu savaşta, salt savaş çıksın. Kadın kaldırsın kül tablasını, kocasının alnının çatına atsın, koca kalksın, karısının boğazına yapışsın, konu komşu çığlığa koşsun, ayırsın. Eşler birbirlerine küsüp evin içinde birkaç gün süreyle şifreli konuşsun. Hele bu arada kadın, anasının evine giderse, koca da karısını almak için kayınpederinin evine gittiğinde kayınpederden olsun, baldızlarından olsun, kayınkardeşlerden olsun bir güzel dayak yerse, kenetlenme bal kaymak demektir. Yalnız kavgaya ve de dırdıra altı aydan fazla ara vermemelidir, yoksa kenetlenme bozulabilir.

AKRABA KENETLENMESİ

BU kenetlenmeye daha çok piyangodan, totodan, şuradan buradan para çıkınca rastlanır. Diyelim, akrabanın hiç kapısı çalınmaz, hattâ adı sanı bile bilinmez. Uzakta bir akraba vardır ama, varmasak da, sormasak da o akraba bizim akrabamızdır. Çünkü akrabamız yoksul bir akrabadır. İşte bu akrabaya piyangodan para çıktıktan sonra akraba trafiği birden bire başlar. Bu kenetlenmenin ilk başlangıcıdır. Önce tebrike gelirler mutluluk sözleriyle... İkinci gelişlerinde, şimdiye değin arayamadıklarının nedenlerini yeminler billâhlar çekerek anlatırlar. Oysa, kendilerini çok sevdiklerini, herzaman uğramak istediklerini, ama nedense bir işin çıktığını söyleyerek, çok candan oldukları belirtirler. Bundan sonraki bölümde akrabalar, çok yakın akraba olduklarını anlatmağa başlarlar, dayısının kızının kocasının yeğeni, aslında kardeş torunları olmaları dolayısıyla bu yakınlığın kendilerine sevinç verdiğini söylerler. Kenetlenme son hızla devam eder. Bu kenetlenmede yaşlıların da rolü büyüktür. Bilhassa yaşlılar, sen kucağıma işemiştin zamanında, sümüğün şöyle akardı, böyle akardı, diyerekten, kenetlenmeyi perçinleştirirler. Bu kenetlenmenin son aşaması, borç istemeğe dayanır. «Senden başka kimimiz var?» sözcüğü, bu kenetlenmenin sloganıdır sanki...

DANS KENETLENMESİ

YAZIMIZIN başında söylediğimiz gibi, bu kenetlenme ekzotik kenetlenmeye çok yakın olsa da, bazı yönlerden ondan ayrılır. Çiftkenetlendikçe, kendilerini dört duvarın içinde sanırlar. Gözler tümden onlara dikilir. Şayet bu kenetlenme bir düğünde oluyorsa, oğlanın babası memnun olur, kızın babası yerinde kudurur, en sonunda kızın annesi kızını dürter oturtur. Bazı kızlar, bu dürtmeyle de uyanmazlar, bu kez orkstra birden susar, kenetlenmiş çiftler pistin ortasında dımdızlak kalırlar. Şayet bu dans kenetlenmesi sosyetik çevrelerin, sosyetik ışıkları altındaysa, hiç önemli değildir, çiftler istedikleri değin kenetlenebilirler. Kimse onlarla ilgilenmez. Tek sakıncası, büfede birşey kalmayabilir. Akıllı davranmak gerek, bir içki içmek için nasıl olsa sosyetik bayan sosyetik erkeği akşam evine davet edecektir, onun için büfeyi kaçırmamak gerek.

KARABORSACI

BORSACI olup da, daha çok borsanın kara'sıyla uğraşanlar arasında bu kenetlenme görülür. Bunların çoğu hatırı sayılır? kişilerdir. Bir daireye, bir yere gittiklerinde kendilerine beyefendi diye seslenilir, yer gösterilir, çay kahve sunulur, bekletmeden işleri görülür. Herbirinin dalı ayrıdır. Kimi çimento karaborsası ile uğraşır, kimi demir, kimi gübre, kimi kahve, kimi şunu, kimi bunu. Bu kenetlenmenin en kutsal yanı, kenetlenenler birbirlerine adam postalarlar, «Ben de yok ama, falanca beyefendide var. «Kenetlenme kutsal olduğundan, kimse kimsenin rızkına göz dikmez. Demir karaborsasıyla uğraşan, çimento karaborsasıyla uğraşmaz, çünkü kutsal kenetlenmenin kurallarına ay[illegible] bu. Kuralı bozan olursa, derhal ipliği pazara çıkarılır. Kenetlenme konusunda ara sıra çok önemli toplantılar yapılır, bu toplantılarda çok önemli kararlar alınır. Geri kalmış ülkelerde, bu kenetlenme üyelerinin bir adı da, «Maşallah ne akıllı adam»dır..

MİLLETVEKİLİ KENETLENMESİ

DAHA çok milletvekili taban fiyatlarının arttığı zamanlarda görülür. Millet kenetlenemeyince, onun vekilleri kenetlenirler. Böylece de milletin kenetlenmesi gerektiğini, gözler önüne sererler. Taban fiyatlarında düşüş olduğunda bu tür kenetlenmelere az rastlanır. Ama geri kalmış ülkelerde her zaman bu tür kenetlenmelere tanık olunur, çünkü oralarda taban fiyatları çok çok yüksektir. Halkın kazancıyla, bu taban fiyatları arasında, korkunç bir uçurum vardır. İşte bu uçurumdan ötürü, kenetlenmelere gereken önem verilir. Hangi partinin taban fiyatı yükselse, kenetlenme o partiyle yapılır. Her nekadar, bu kenetlenmenin adı, bazı yerlerde «Yüzen Gezen» ise de, aslı yalandır, buna «Alan Satan» demek daha doğrudur. Bu kenetlenmeler, her transfer mevsiminde bozulur, transferden sonra, yine kenetlenmeler başlar.

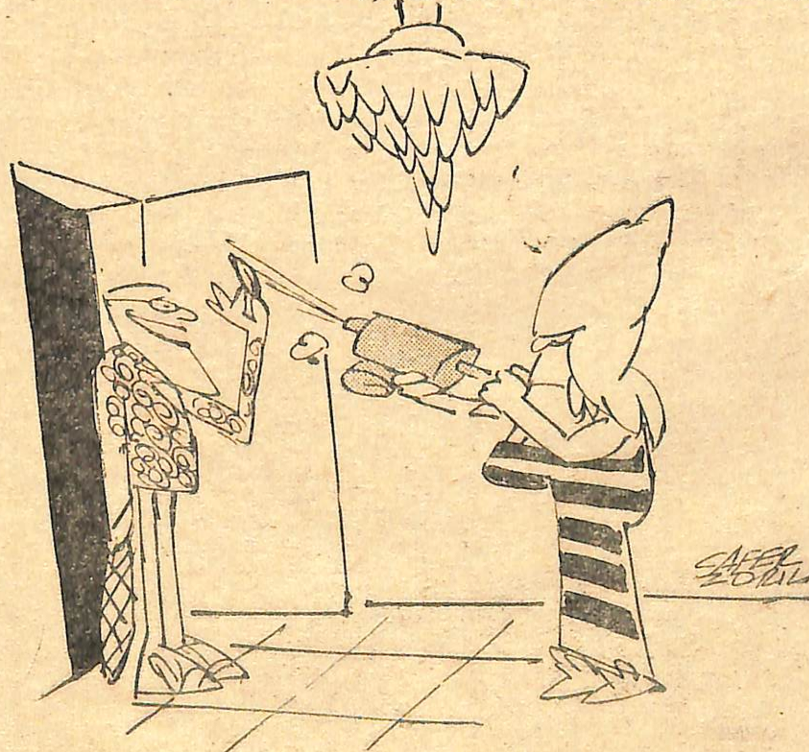
KOALİSYONLAR KENETLENMESİ

KOALİSYONLAR belli amaçlar uğruna kurulur. Ama koalisyonların kenetlenebilmesi için birtakım koşullar gereklidir. Bunlardan bazıları şunlardır: Hırsızlık, üçkâğıtçılık, sahtekârlık, adam kayırma, birtakım siyasal cinayetler vesaire vesaire... Koalisyonlarda, hırsızlıklar, cinayetler, üçkâğıtçılıklar arttıkça, kenetlenme hızlanır. Kenetlenmenin uzun ömürlü olması ve birlik beraberlik içerisinde yürüyebilmesi için üyeler birbirlerinin hırsızlık, üçkâğıtçılık ve cinayetlerine göz yumar, bilâkis bir yandan da teşvik ederler. Herkes birbirine karşı gebe olduğu için, kimsenin çıtı çıkmaz, birlikten güç doğar diyerekten kenetlendikçe kenetlenirler. Hırsızlıkları, üçkâğıtçılıkları, cinayetleri benimser bir durumları vardır. Kimse kimseye, tencere dibin kara diyemez, derse alır yanıtını, oturur koltuğuna... Yalnız bu tür kenetlenmelerin, kenet üyelerinin çok büyük çabalarına karşın uzun ömürlü olmadıkları görülmüştür. kenet üyelerinin birbirlerini büyük yargı organları karşısında en ağır suçlamalarla suçladıkları çok görülmüştür.

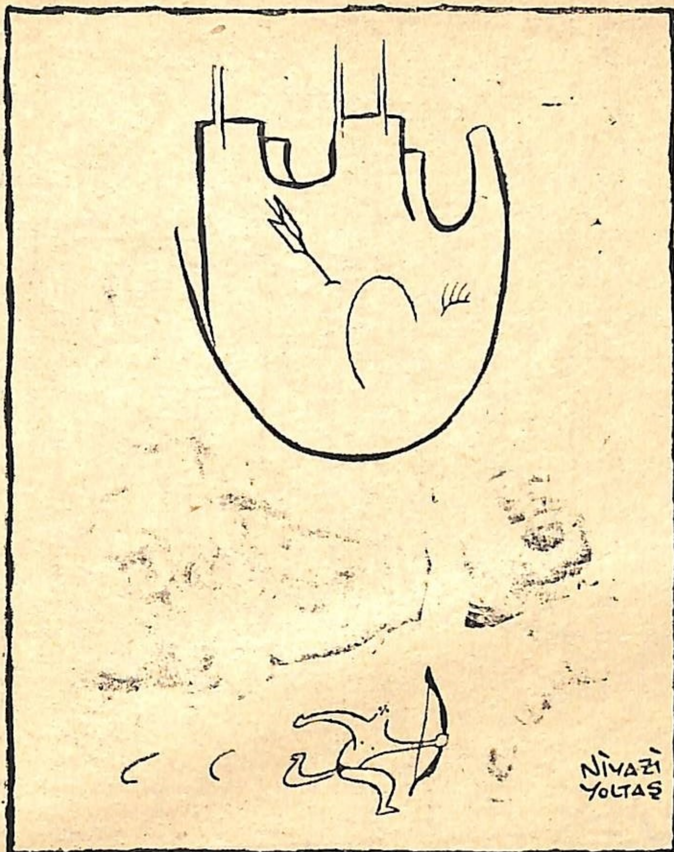
GARİBANLARIN KENETLENMESİ

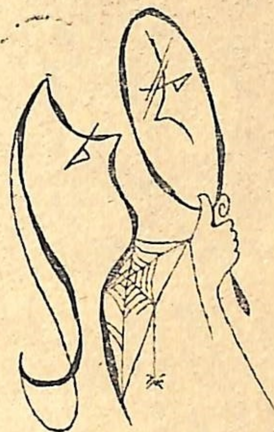
DAHA çok parklarda soğuk havalarda bu kenetlenmelere rastlanır. Ayrıca, köprü altlarında olsun, gecekondularda olsun bu kenetlenmeler zorunludur. Hiçbir ekzotik yanı yoktur, salt yaşam savaşıdır. Mide açtır. Aç insana dokuz yorgan örtmüşler, yine de üşüyorum demiş. Bu bakımdan, kenet üyeleri birbirlerine iyice sarılırlar, otuz altı buçuk derecelik doğal sobalarıyla birbirlerini ısıtmağa çalışırlar. Ölen ölür, kalan kalır, ama kenetlenme hiçbir zaman bozulmaz. En küçük bir çıkar olmadığı için, bu kenetlenme, kenetlenmelerin en uzun ömürlüsüdür.

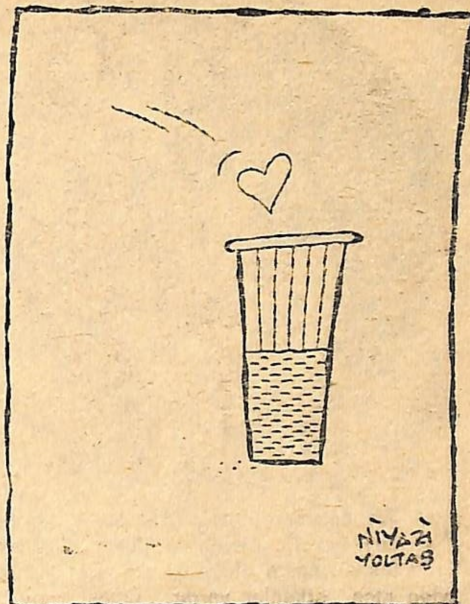
Muzaffer İZGÜ



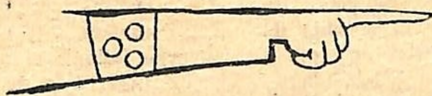
— Ne yapıyorsun karıcığım, pire değil ekmek o!...


NİYAZİ YOLTAŞ


NİYAZİ YOLTAŞ

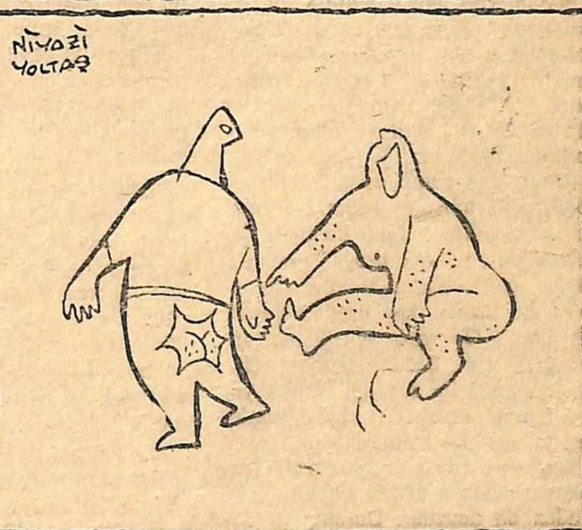

NİYAZİ YOLTAŞ

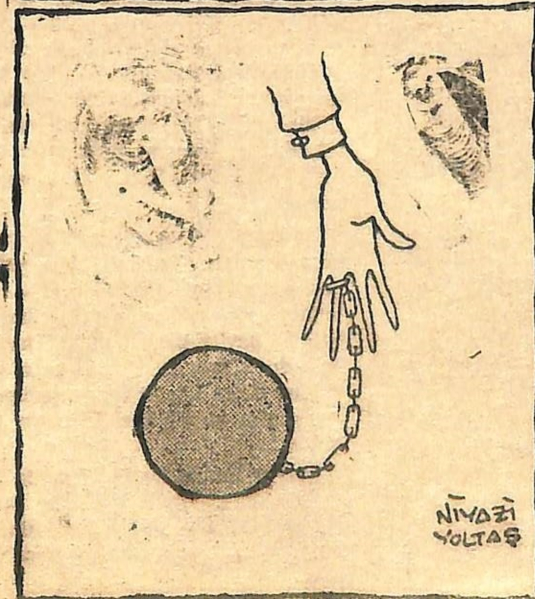
yazısız

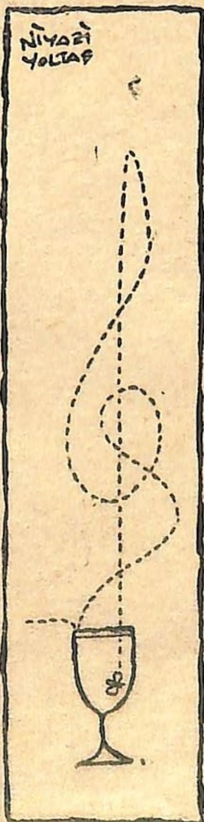

NİYAZİ YOLTAŞ

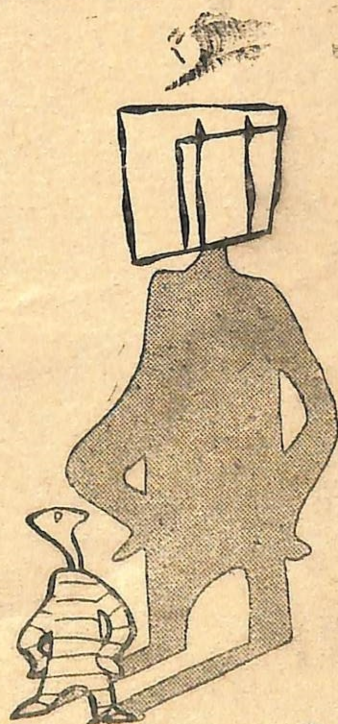

NİYAZİ YOLTAŞ

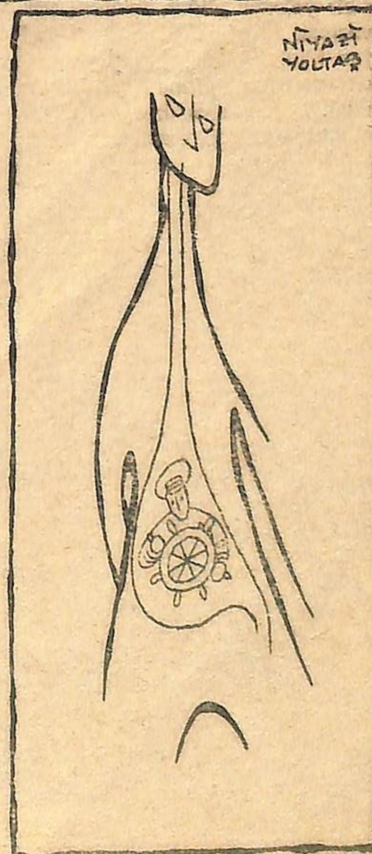

NİYAZİ YOLTAŞ


NİYAZİ YOLTAŞ

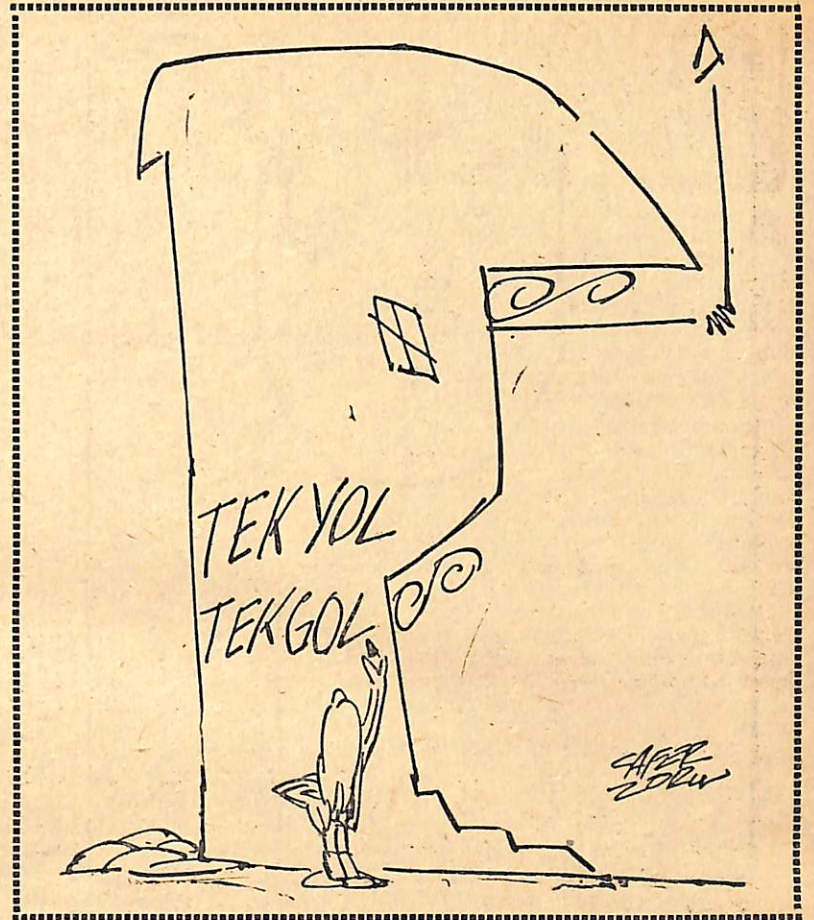

NİYAZİ YOLTAŞ


NİYAZİ YOLTAŞ


NİYAZİ YOLTAŞ


NİYAZİ YOLTAŞ





KAN dâvâsı gütmek ilkel birşey. Evvelâ «ölenle ölünmez» insanı, adam öldürmeye sevkeden nice etkenler vardır. Öfke bunların başında gelir. «Öfke baldan tatlıdır» diyenler bunu güzel bir şekilde dile getirmişler. Ne hikmet ise, bizim millet de bal'ı pek sevmiyor. Öfkenin tadına bayılıyor. On yıl öncelerine kadar gazetelerde okurduk:

«Beş kuruş için arkadaşını hunharca öldürdü.»

Bugünlerde, adam öldürmenin rayici nedir? Bunu izleyemedim. Enflâsyonist baskı ile rayiç yükselmiş olmalı. Herhalde, o günün rayici yirmi misli kadar artmıştır: «Bir Lira için iki kişiyi kestiler» yolunda haberler okuyabiliriz.

Gerçi; son zamanlarda, para için değil, seks için kız, kadın öldürmeler gırla gidiyor. Bunu da para hesabına vursak, elli lirayı geçmez. Ölçüm, genelev'lerin fiatıdır. Genelev'de bu hizmet kaç liradır? Ençok elli lira... Öyleyse, elli liraya yapacağı iş için, kadının ırzına geçiliyor, sonunda da suç delillerinin yokedilmesini teminen kırkyedi bıçak darbesi ile kadın öldürülüyor.

Yurt sathında kolgezen trafik kazaları sonucu ölüm'ün bedeli, elli liradan da ucuzdur. Durakta gördüğü bir yolcuyu, diğer dolmuşa kaptırmamak için öndeki arabayı sollayan Minibüs, karşıdan gelmekte olan vasıtanın altına giriveriyor. Sonuç: Dört ölü, sekiz yaralı... Duraktaki tek yolcudan alınacak ücret; iki lira. Dört yolcu öldüğüne göre, adam başına elli kuruş düşer. Elli kuruşa ölüm de pek haysiyetsiz birşey..

Öfkesini yenemeyen bir köylümüz, karşı köyden birini öldürmüş. Milâttan önce desem yeridir. Bu olayı dedemden dinlemiştim, o da dedesinden duymuş. Dedemin dedesi de herhalde dedesinden duymuştur. Olay'dan üç gün geçmeden, öldürülenin oğlu, katilin oğlunu öldürmüş. Böylece, bir sizden, bir biz'den uygulaması başlamış. Bir kan dâvâsı gütme başını almış, gitmiş. Her iki köyde, rahat, huzur kalmamış. Herkes, şeceresini korku ile tetkike koyulmuş: «Acaba, kan güden ailelerle akrabalığımız var mı?»

Aslında, kan dâvâsı, o iki aileyi de aşmış. Öldüre öldüre aileden adam kalmamış. Bu defa köy, birbirine kan dâvâsı gütmeye başlamış. Ağırceza Mahkemesindeki dâvâların tüm'ü iki köydeki adam öldürme suçuna ait dosyalar. attâ, yine bu kan dâvâsı nedeniyle il merkezindeki cezaevini genişletmek zorunda kalmışlar.

Her iki köyün halkı, tükenip gitmekte. İşe Vali el koymuş, iki köy halkını bir araya getirmiş, kan dâvası gütmeyeceklerine dair yemin ettirmiş. Bizde en ucuz şey, yemin etmek. Yine de köy halkı bakmış, bu işin sonu yok, kan gütmeyi durdurmuş. Ancak, iki köy yine de kanlı kinli... Bir çay'ın ayırdığı iki köy'den birinden diğerine giden yok... Köylü, elinden gelse, kendi köyünün kuşunu karşı köye uçurtmayacak.

Gönül bu, ferman dinlemez. Bizim köy'de «Üllüz Duran» karşı köydeki bir ağanın kızını sevmiş. Bir gece, «Demirperde» gibi aşılmayan çay'ı aşmış, karanlıkta süzülüp, ağanın kızını kaçırıp bizim köy'e getirmiş.

Kaçırma olayını öğrenen köyümüz halkı, olayların gelişmesini endişe içinde beklemeye koyulmuş. Küllenmiş kan dâvâsı alevlenecek, kız kaçırma olayı yeni bir katliama yol açacak...

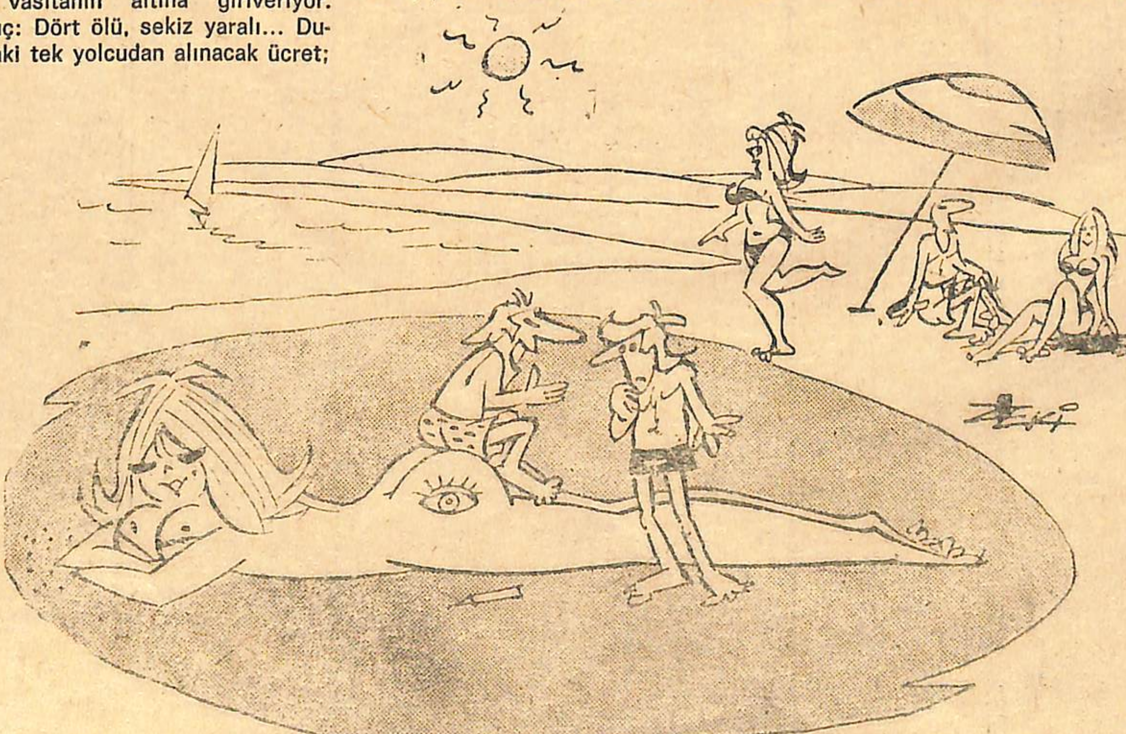
Bir gün, iki gün, beş — on gün geçmiş karşı köyden hiçbir ses çıkmamış. Bizim köy halkı, kızın «Üllüz Duran» tarafından kaçırıldığını anlamamış, başka köylerde kızı arıyorlar hükmüne varmış. Duran'ın kaçırdığı kız öyle evde kapalı kalacak cinsten değil. Selvi boylu, cilveli, oynak birşey... Kendi köylüsüne nisbet yapar gibi, tertemiz kilimini omuzuna vurup çay'ın kenarına götürmüş, kilimi ıslayıp basmış tokacı... Karşı köy'ün kadınları kızı açık seçik görmüş. Bizim köyde yine bir sinme, bir korku doğdu: «Ha şimdi gelirler, az sonra köy'ü basarlar» diye... Yine ne gelen var, ne giden...

Bu durumu anlayan bizim Üllüz Duran, başımıza arslan kesildi. Arslana, sırtlan ne yapar? Karşı köy halkı, kızın babası Duran'dan korkmasa çoktan köyü basar. Duran, başımıza belâ oldu. Zart zurt edip orta yerde geziyor. «Sinek kanatlanmadan zeval bulmaz» derler. Bizim Duran kanatlandı. İşi iyice şımarıklığa döktü. Şafakla beraber, çay'ın başına gider, karşı köy halkına seslenir: «Kaçırdığım karı bana yetmiyor, bir tane daha gönderin!» Hepimiz Duran'ın peşindeyiz: «Aman oğlum etme, eyleme, valiye söz vermişiz bize sözümüzü yedirme, adamlar karşıdan gelirler, köy harp meydanına döner!. «Biz Duran'ın üstüne düştükçe, Duran şımardı, şafaktaki bağırmasını günde üç dört sefere çıkardı. «Deli oğlan kanına susamış!»

Duran yine bir zart zurtla çayın başına geldi: «Bu karı bana yetmiyor, bir karı daha gönderin...» diye bağırdı. Karşı köyden bir babayiğit belirdi, çay'ın başına geldi, Duran'a bağırdı: «Ulan it, Hatça, sana kaçmadan bizim köyün tüm erkeklerine yetiyordu, şimdi bes sana mı yetmiyor...»

Meğer Hatca, kendi köyünde orta malı olmuş, köylüsü «Üllüz Duran Hatçayı kaçırdı da Köyümüzün namusu temizlendi» diye bayram yapmış..

K. Doğan BÜKE



— Şimdi inandın mı Göztepe'de oturduğuma?...



Güzel şeyler de var dünyada!

Sulhi Dölek

Sigarayı bırakmak mı istiyorsunuz?

ASLINDA sigara, pek dedikleri kadar tehlikeli değildir. Bırakmaya kalkıştığınız anda tehlikeli olur. Kıskanç bir sevgili gibidir sigara. Sigarayı bırakmanın kolay görünmesi de buna bağlanabilir. Bir daha yüzünü görmemeye yemin ettiğiniz bir kadını, arkanızı döner dönmez özleminiz gibi.

Sigarayı bırakanların davranışları ilk günlerde şen - şakraktır. Yaylar üstünde yürüyormuş gibi zıp zıp zıplarlar. Atmosferin oksijenini tüketmeye kararlı olduklarını, aldıkları derin soluklardan anlarsınız. Baş dik, karın içeri çekik, yanaklar renklidir.

Dördüncü gün çene düşer. «Ne rahatım şimdi!» diye başlar söylevler. «Kendimi zehirliyormuşum da farkında değilmişim. Ağzımın tadı yerine geldi. On yaş birden gençleştim. Üstelik para yönünden de kazançlıyım.» Konuşurlar da konuşurlar. Sanki dinleyenlerden çok kendilerini inandırmak çabası içindedirler.



Onuncu gün omuzlar düşer. Soluk güçleşir. Yanakların pembeliği gider, yerine çirkin bir sarımtırak renk gelir. Hastanın yüzünde Kent paketinde Birinci bulmuş gibi bir huzursuzluk, çakmağının gazı bitmiş gibi bir bezginlik okunur. Kendi kendine acımaktadır ve sizin de ona acımanızı ister gibidir. Siz bir sigara yakıp mutluluğunuzu onun gözünün içine bakarak duman duman havaya üfleyince ağlamaklı olur. Davranışınız güzel bir davranış değil kuşkusuz.

Üçüncü hafta, yeni alışkanlıklar edinme haftasıdır. «Tırnaklar kemirilir, tavla pulları yutulur, gazetenin kenarından yırtılan kâğıt parçaları yenir, kalemler emzik gibi emilir. En kötüsü de, sigara içenlerin peşinden gitmeye başlar hasta. Bu ise, birçok yanlış anlaşılmalara yol açar.

Dördüncü hafta en tehlikeli haftadır. En küçük bir gürültü, sözgelimi kutuya sürtülen kibritin sesi, yarım metre sıçratır hastayı. Adam - kadın da olabilir - durup dururken uslu kedilerin kuyruklarına basar, çocukların oyuncaklarını kırar, dolmuş şoförleriyle kavgaya tutuşur, eşini tanımaz olur. Serçelerin cikciklerine bile katlanımı kalmamıştır. Aslına bakarsanız, serçeler hakkında tek merak ettiği şey, bu minik kuşların tüylerinin tütün gibi sarılarak içilip içilemeyeceğidir. Yemek, sevişmek, uyumak; tümü önemini yitirir. Gözler kan çanağına döner. Suç işleme eğilimi son derece artar. Birçok sanığın «Sigarayı bırakmıştım, ne yaptığımı bilmiyordum,» dedikleri mahkeme tutanaklarına geçmiştir. Sigarayı bırakmış olmak hukuk yönünden bir hafifletici neden değildir. Ama yargıç da sigarayı bırakmaya çalışıyorsa, özel bir anlayış göstermesi beklenebilir.

Beşinci hafta, dizler üstünde emeklenerek halıların altında ve minderlerin içinde sigara aranır. Böyle yerlerde sigara aramak mantıksızlıkmış gibi görünürse de değildir. Sigarayı bırakmaya karar veren, böyle akıl almaz yerlere en az bir aylık sigara ihtiyacını gizlemiştir baştan. Önce başkalarından gizli, sonra da «Ucunda ölüm yok ya,» diyerek açık açık içmeye başlar. Günlük sigara sayısı beş hafta önceki düzeye çıktığında; yanakların olağan rengi geri gelir, saçmalamalar son bulur, ellerin titremesi de durur.

Sigarayı bırakmak tatsız bir deneyimdir. Bir arkadaşım tam yirmi yedi kez bıraktı sigarayı. Neyse, yalan gereksiz, bir arkadaşım falan değil, ben kendim bıraktım yirmi yedi kez. Bu konuda uzman sayılırım. Yani bırakmamak konusunda. Gerçi çoğunlukla pipo içiyorum ama, bıraktığım zamanlarda gazete kâğıdına sardığım kalemtraş talaşını içmeye kalkıştığım bile oldu. Ne yaptığımı biliyor muydum ki?..

Sigarayı bırakmak isteyenlerin uygulayacakları daha akıllıca bir yöntem - yine deneyimlerime dayanarak söyleyebilirim - yavaş yavaş bırakmaktır. Sözgelimi dersiniz ki, «Şu kahvaltıdan sonraki sigarayı içmeyeceğim canına yandığımın!» Sonra sözünüzden dönmek için kahvaltı etmez olursunuz. Ya da öğlen yemeğinden önce sigara içmemeye karar verip sabah yedide yersiniz öğlen yemeğinizi. Bu da zor gelirse, içtiğiniz sigaraların sayısını başka bir yolla azaltmaya çalışırsınız. Yani sigara içmek aklınıza geldiğinde kendinizi tutar, «Yirmi dakika sonra yakayım,» dersiniz. Saate bakmakla geçirdiğiniz yirmi dakika içinde heyecandan iki sigarayı uçuca içersiniz. Yirmi dakika dolunca da, kenara ayırdığınız sigarayı yakarsınız.

Aslında sigarayı bırakmaya çalışanlar, hiçbir şeye aldırmadan düpedüz fosur fosur sigara içenlerle aynı şeyleri yaparlar. Aradaki tek ayrılık, sigarayı bırakmaya çalışanın sigara içerken duyduğu suçluluktur.

Filtreli sigaralar yokken başka bir azaltma yöntemi vardı sigarayı. Bazıları sigaralarını ortadan ikiye kesip öyle içerlerdi. Hem sigara başına içilmeyip atılan uzunluk oranının artması, hem de yarım sigarayla bir sigara içme isteğinin geçiştirilmesi gibi çift amaçla. Ne yazık ki tüm deneyenler sigaraları yerine birkaç kez burunlarını tutuşturduktan sonra vazgeçtiler. Filtreli sigaralar içinse bu kesme işleri zaten düşünülemez. Sigaraların iki ucuna birden filtre koymayı deneyebilir Tekel ama, bu kez de anayasal haklar çiğnenmiş olur. Ben sigaramı bütün tütün içmek istiyorsam ne halt edeceğim?..



Yirminci yüzyılda birçok şeyin kolay yanı düşünülmüş. Hipnotizmayla sigarayı bırakmaya çalışanlar var. Sonra sigarayı bırakmak için kullanılan ilâçlar var. Ben bunlardan birini yurtdışındayken denemiştim. Bu ilâç alındıktan sonra belirli bir süre içinde içilen tütün, hintyağı etkisi yapıyor. İster istemez içmiyorsunuz. Ama sigara dumanına öyle duyarlı oluyorsunuz ki, iki sokak öteden sigara içen biri geçse öğürmeye başlıyorsunuz. Kısacası, bu da yaş.

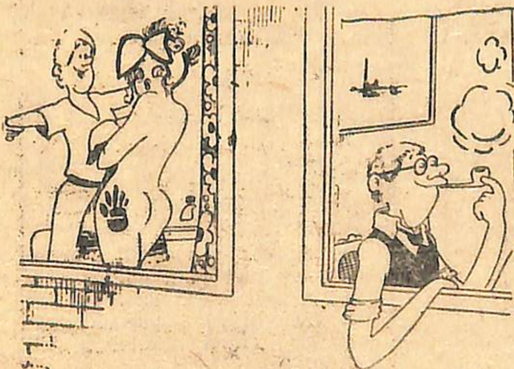
Gerçekte sigarayı bırakma çabası oldukça yersiz bir çaba. Sigara içenler, içmeyenlerden daha fazla tat alırlar yaşamdan. Dünya, sigara dumanının gerisinde daha romantik görünür. Sigara tiryakileri kanser istatistiklerini okuduklarında kendilerinin istisna olduklarını hemen bilirler. Küçücük bir olasılıkla talihsizliğin kendi yakalarına yapışabileceğini düşünenler de vardır. Bunlarsa yukardaki vergisiz satış mağazalarıyla avuturlar kendilerini.

Biz sigara içenler, en büyük zararı sigaradan değil, sigara içmeyenlerden görürüz. Sigarayı tabut çivisine benzetenler onlardır. İstatistikleri yapanlar da onlar. Gözlerini iri iri açarak heyecanla anlatırlar:

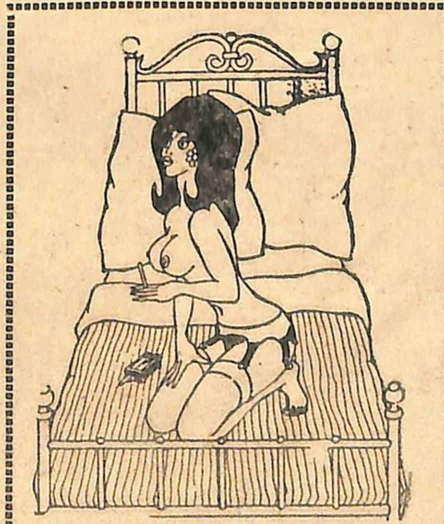
«Bir tek sigaradaki nikotini alıp bir öküze iğneyle versen, öküz oracıkta ölür.»

Eey, ne yapalım yani? Böylesine zevkli bir şeyden, içindeki nikotin tanımadığımız bir hayvanı öldürüyor diye vaz mı geçelim? Hem öküze nikotin iğnesi yapmanın kime ne yararı var? Ne biçim sapık bir kafanın ürünüdür bu? Biz sigarayı bırakmadan önce, onların öküzleri rahat bırakmaları gerekmez mi?

Sulhi DÖLEK



Alışkanlıklar!...



Ateşini ver sevgilim!...



— Kimin hizmetçisi olduğunu içtiği sigaranın markasından anlamak mümkün!...

Her Telden — Burhan Esen

AĞZI YAKMAZSA ACIBİBER BUDUR ÖNEMLİ HABER



Yazı işleri müdürü gazeteye gireli henüz bir haftayı geçmemiş genç muhabiri karşısına oturtmuş, ona mesleğin inceliklerini anlatıyordu:

— Bu gorevden yemek istiyorsan ekmek, anlatacaklarımı dinle tek, tek. Türkiyede bir köpek bir insanı ısırırsa haber değildir. Tersi de olsa, yâni adam köpeği ısırsa, yine okuyucuları ırgalamaz, enteresan havadis sayılmaz.

Bir haftadır getirdiğin haberlere attım göz. İçim yandı, oldu köz. Teker, teker alalım ele. Marifetlerine bak hele:

— «Dün elektrikler yine yaptı arıza. Yüzbinlerce liralık zarara uğradı fabrikatör Rıza, imalâtçı Mürteza.»

Evlâdım, bizde ha süt kesilmiş, ha elektrik, kimsenin değildir umuru. Okuyanlar bayılmaz. Yaşantımızın bir parçasıdır, haber sayılmaz.

Ikinci haberinde şu:

— «Yine kesildi su. Fena oldu doğrusu. Çeşmeler yine tsss'ladı, oldu da kaz. Anlaşılan şehir yine yine Kerbelâ'ya dönecek bu yaz.»

Bunlar hergün karşılaşılan olaydır. Böyle haber bulmak kolaydır. Çeşmeler bir gün hiç kesilmeden gürül gürül akarsa, elektrikler göz kırpmadan şakır şakır abnenin yüzüne bakarsa, flaşı patlat. Koş gazeteciye, öteki meslekdaşlarını anlat.

Boşyere dolaşmışsın Üniversiteyi, okulu. Bu da haber mi hey Allahın kulu. Buraya bir mim koyalım. Marifetini birlikte okuyalım:

— «Karşıt guruplar önce atıştılar. Sonra çatıştılar. Geriye bıraktıkları kıpkırmızı kan gölü. Savaş meydanında kaldı beş yaralı, bir ölü.»

Fil hergün yılan tarafından yutulursa, güneş tutulursa, havadis olmaktan çıkar. Okuyucu ayni şeylerle karşılaşmaktan bıkar.

Birgün silâhlar patlamaz, karşıt gruplar, «Ya Allah!» deyip birbirlerinin üzerine atlamazlarsa... Bu haber sürmanşet, dişi kilişeliktir. Oyalanma, öteki muhabirlerinde kulakları deliktir. Hemen çarıklarını bağlar. Tabanlarını yağla. Haberinin birinci sayfaya yetişmesini sağla:

İşte çöp sepetlik bir marifetin daha. Bunu kullansaydık okuyucular bize çekerlerdi yuha:

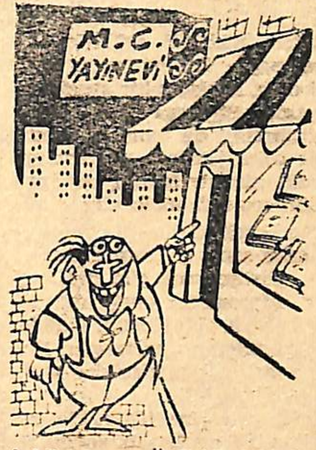
— «A.P. Genelbaşkanı televizyon ekranına yayıldı. O konuştukça seyirciler zevkten bayıldı. Muhaliflere çattı. Dedi pahalılığı onla ryarattı. Ortalığı onlar birbirine kattı.»

Dinle oğlum. Bazan adam Mandayı ısırıp da, haber olma şartlarını oluşturamaz. Ne yapsa etmez para. Geçemez gazetelerdeki sütunlara. Ama bir pire, adı geçen partinin genelbaşkanının dilini ısırsa havadisleşmiş, küçücük olay devleşmiştir.

Birgün, TRT bültenlerinde Demirelin adı geçmez, partisinin kapıcısına olsun demeç vermez, ekrana yansımazsa beşuş çehresi, en önemli haberi yakaladım demektir. Sıkı tut, bırakma kaçsın. Getir gazeteye, sekreter sekiz sütunluk manşet açsın...

O zaman yaptığın iş, patronca da, okuyucular tarafından da beğenilir. Bu meslekten ancak böyle ekmek yenilir!...

OKUL DUVARINA FALAKA ASILDI, MİLLÎ DERS KİTAPLARI BASILDI



KİTAP Kitap konusunda sık sık konuşan Başbakan Yardımcısı son yaptığı konuşmaların birinde okul kitaplarına değindi ve şöyle dedi:

— Okul kitapları yeniden hazırlattırılacaktır. Bakanlar Kurulu gerekli kararı almıştır.

Bu haber üzerine Babıâlide dolaştık. Yokuşu aştık. Bilenlere sorduk. Bilmeyenleri boşyere yorduk.

Havadisin vardı aslı. Yeni kitaplar yazılmış, bazılarının başlamıştı baskı faslı. Lütfen gözlüklerinizi takınız. Önümüzdeki ders yılında çocuklarımıza sunulacak kitaplara bakınız:

ELİFBA

Rahle önünde diz çök. Besmele çek. Sonra aşağıdakileri oku tek, tek:

A... A... Ata oy at. Anarşiste taş. Bırakma gövde üstünde baş.

Birdir bir oynama. Öğren cirit. Hortlak denince aklına gelsin Ecevit. Böyle gelişecektir ırkımız. Süt yerine içeceksin kımız.

Yaz geldi. Derelere kaz geldi. Ağabeylerine parlâmenter maaşları az geldi.

ORTAOKUL: TARİH

Cumhuriyetin temeli, Hürriyet mücahidi cennet mekân, ulu hakan Abdülhamit Han tarafından Meşrutiyetin ilânı ile atılmış, ancak ihtıra beratı kelle karşılığında Namık Kemale satılmıştır.

Ve de Kıbrısa Ecevit hükümeti devrinde müdahale edilmemiş, adaya çıkartma teknelerile gidilmemiştir.

Selâmetçilerin duası, Hareketçilerin bedduası ile gâvurların yüreklerine korku salınmış, yeşilada öyle alınmıştır.

HAYAT BİLGİSİ

Bir sene 365 günden 363 güne indirilmiştir. Takvimlerdeki 19 Mayıs ve 27 Mayıs günleri kaldırıldı, inkılâplar çıkış noktalarına vardırıldı. Bir senede 12 ay vardır. Bir ay otuz gündür otuzbir çeken aylarda cephemizden yemişlerdir topuz. Bütün aylarda gün sayısız olmuştur otuz. Senenin bazı günleri yutuldu. Bu arada 31 Mart'ta unutuldu.

COĞRAFYA

Allah adı ile başlayalım evvelâ. Böyle ders kitabı nasip olmaz her kula, Mektepler açılınca yol göründü okula.

Varsın vatandaşın gecekondusu olsun viran. Türkiye büyüyecek, gerçekleşecektir. Turan.

MATEMATİK

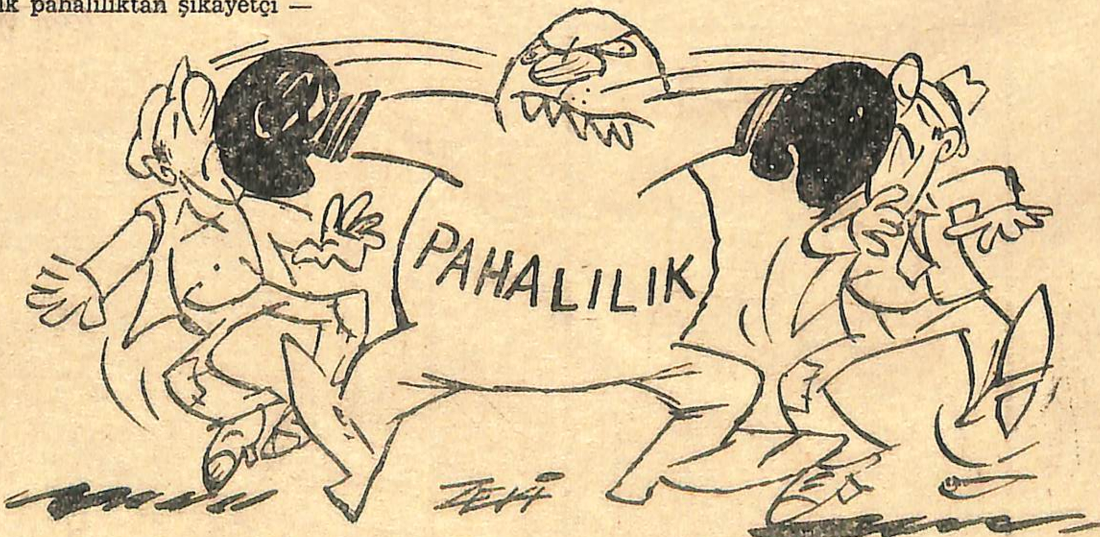
Allah rahmet eylesin Envere, Niyaziye. Bugün dersimiz Riyaziye.

Sıfırdan çıkmaz. Dörtten sıfırda çıkar, ona eşit koalisyonda. Onbeşinci asıra gidecek treni beklemekteyiz istasyonda.

İki deve, üç fil, beş merkep cem edilmez. Sonuca gidilmez. Lâkin bir beygir, bir kaç, bir anahtar, üç hilâl alt alta getirilir, altına çizgi çekilirse ve de cem edilirse... Milliyetçi Cephe kurulmuş, hainler vurulmuş, vatan kurtulmuş demektir. Aksini iddia, frenk kaşığı ile halt yemektir.

Solcuların doğrusundan daha makbuldur yanlışımız, tersimiz. Veletler, Bugünlük bukadardır dersimiz...

— Halk pahalılıktan şikâyetçi —



Anlat derdini Markopaşa'ya!...



ÖLÜRKEN NELER DEDİLER?

Emekli Evkaf Memuru Veli Dargelirli:

— Sende mi Britiis... Emekli Sandığı sende mi 1970 öncesi emeklilerine oldun küs...

Hamal Kemal Semeribüyük:

— Oh be... Sırtımdaki Dünya yükünden kurtuluyorum...

Milletvekili Sadık Oylusandık:

— Tuh... Zam tasarısına maaşlarımızın öldükten sonrada devam edeceğini ilâveyi unuttuk.

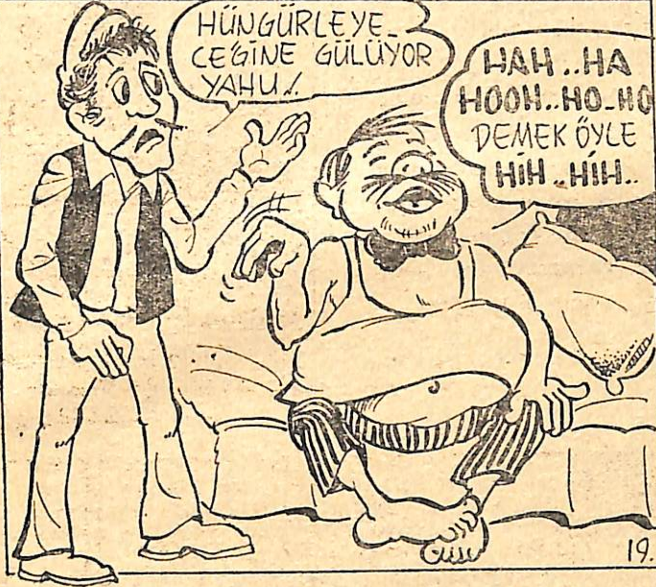
Futbolcu Erol Embol:

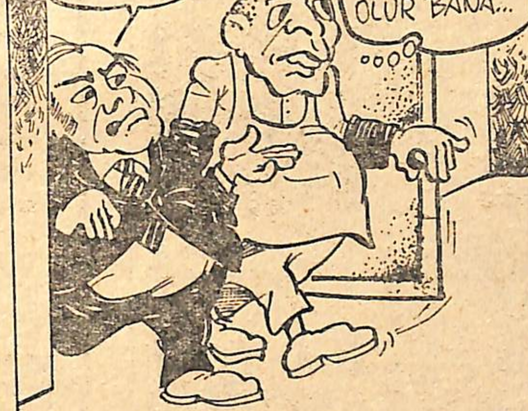
— Ezrail ofsaytdan gol atıyor.



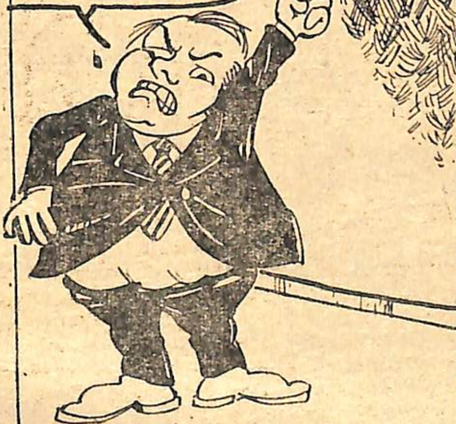
ŞÜHEÇ KÂZIM


HER Bİ ŞEYİNİ YAZIP, ÇİZEN
CELAL ÖLER


KÂZIM, TEEFİK'İN ODASINDA OLANI ANLATINCA...
HÜNGÜRLEYECEĞİNE GÜLÜYOR YAHU!.
HAH..HA HOOH..HO_HO DEMEK ÖYLE HIH..HIH..
19.


HEY.. BU NE GÜRÜLTÜ BAYLAR..?.. N'OLUYOR..
N'OLACAK HALLERİNDEN BELLİ ŞU ZAYIF İYİ Bİ AHÇIYAMAĞI OLUR BANA...
İÇERİ GİRENLER MÜDÜR VE AHÇIBAŞIDIR


ŞEY.. ELİMİZDE OLMAYAN NEDENLERDEN DOLAYI DERİN TEESÜRFÜŞTLERİMİZLE İFLÂS ETTİĞİMİZİ BİLDİRİRİZ..


DEMEK PARANIZ YOK HA... AHÇIBAŞI İŞTE SİZE İKİ GÖNÜLLÜ YAMAK SEÇ, SEÇ AL...
20


HEEY.!.. AĞIR OL LAN. MAAMUTPAŞA'DA İŞPORTADAN ŞEY MI ALIYON.?


BEN BUNU SEÇTİM. HADİ EVLÂDIM GİY ŞUNU, HEM Bİ MESLEK KAZANIRSIN..


HEYY.. KESİN BE ŞAMATAYI. BEN VERİCEM PARANIZI BIRAKIN ARKADAŞIMI
YETİİŞ TEEFİİK!

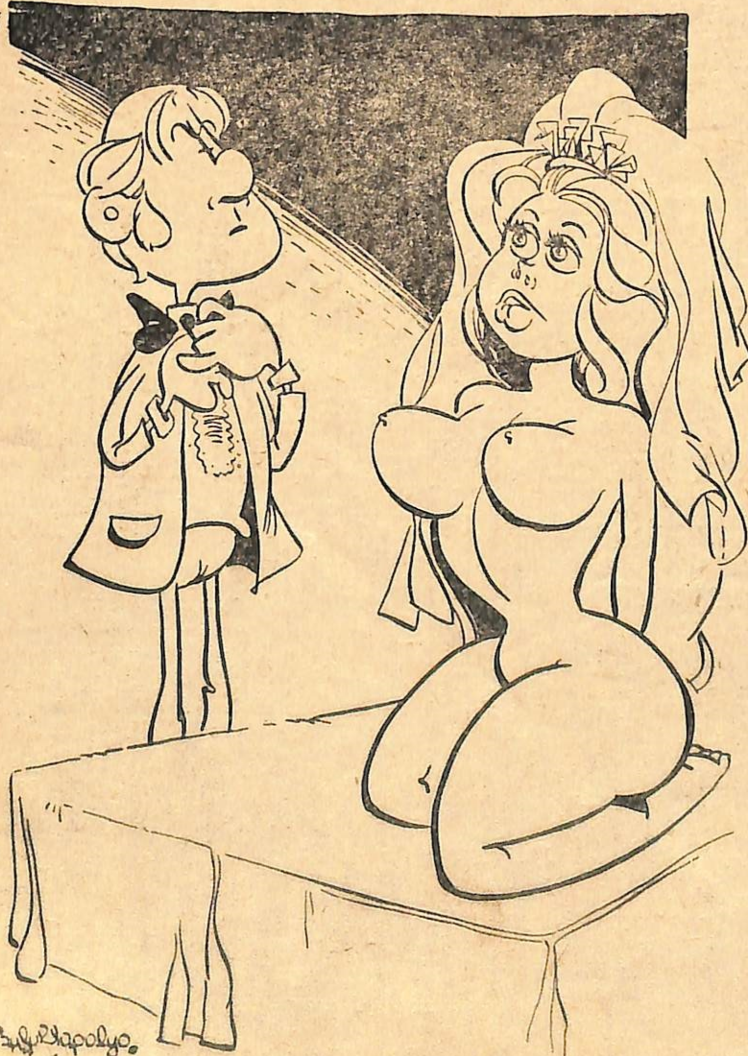

KÂZIMCIIM. BİLİRSİN BEN DOLU FIÇILARA DAYANAMAM.. Bİ KAÇINI İYİ EDİNCE. PARA YETMEDİ. ÇEKİ BOZDURUP. YERİNE SAHTESİNİ KOYDUM. KARIDA ALDANDI. ANLADINMI. AL ŞU PARAYI VER. ÜSTÜ KALSIN. MERAK ETME BİZDE DAHA VAR...


TUH. BE YİNE Bİ YAMAK BULAMADIM
AL ŞUNU LAN KELEK, BANA MESLEK KAZANDIRACAK ADAM DAHA PİYANGODAN ÇIKMADI.. AANADINMI YÜRRÜ..
BİZDE VOLTAMIZI ATALIM, TEEFİKCİİM HADİ
CELAL ÖLER


NEREYE Mİ. GİDİYORLAR?.. BİLMEM RASTLADIĞIM ZAMAN SORARIM MERAK ETMEYİN... EYUALLAYIN...
21
BİTTİ



— Çiçekleriniz şahaneymiş...
— Kokla fakat koparma güzelim!...



— Aman elimizi çabuk tutalım TV de sinema başlıyacak!...

Mevsim Yazsa

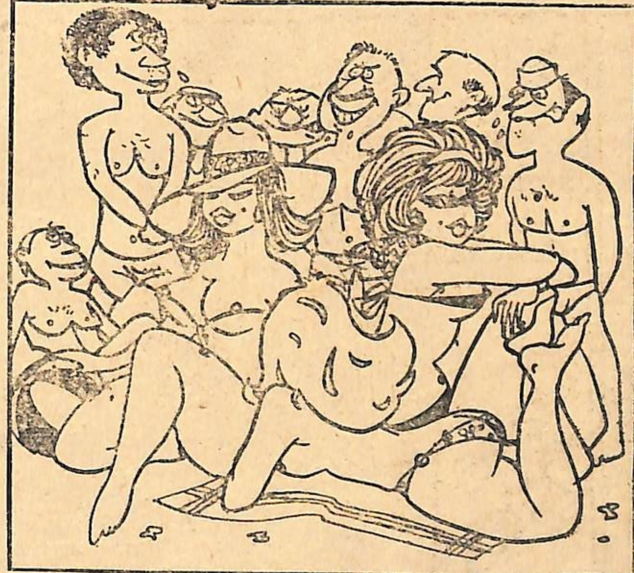
Yaz, kıştan daha insancıl bir mevsimdir. Gölgeler bedavadır sözgelimi. Yazın sıcaktan bunaldığınızda bir ağacın altına oturup serinleyebilirsiniz. Ama bunun tersini kışın yapamazsınız. Yani kışın evinizin çatısını yerinden sökerek ısınmanıza olanak yoktur.

Yaz sıcak bir mevsimdir. Yaz doğanın olgunluk dönemidir. Ağaçlar meyva vermişler, bu meyvalar kente gelmiştir. Bu meyvalar soyulup yenmiş, kabukları ve çekirdekleri yerlere atılmıştır.

★



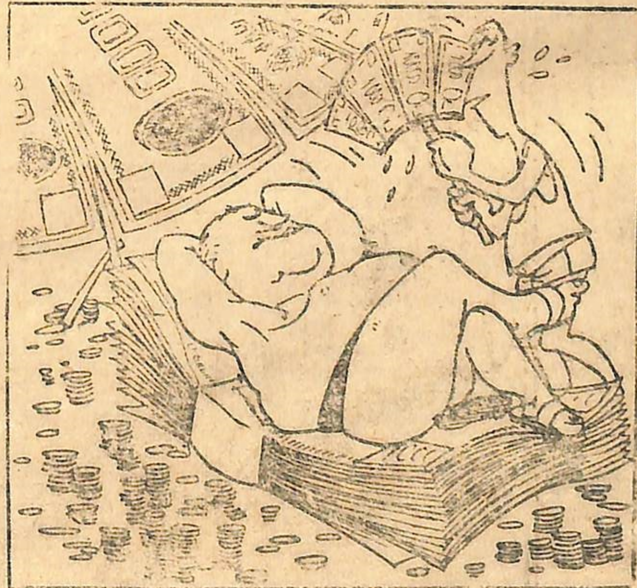
Yaz, bakterilerin ve sineklerin de o
bir mevsimdir. Yaz bir kokular m
Ama yalnız çiçek kokusu de



Yaz, insan güzelliklerini de ortaya çıkarır.



Yazın plâjlar
lerinizi göster

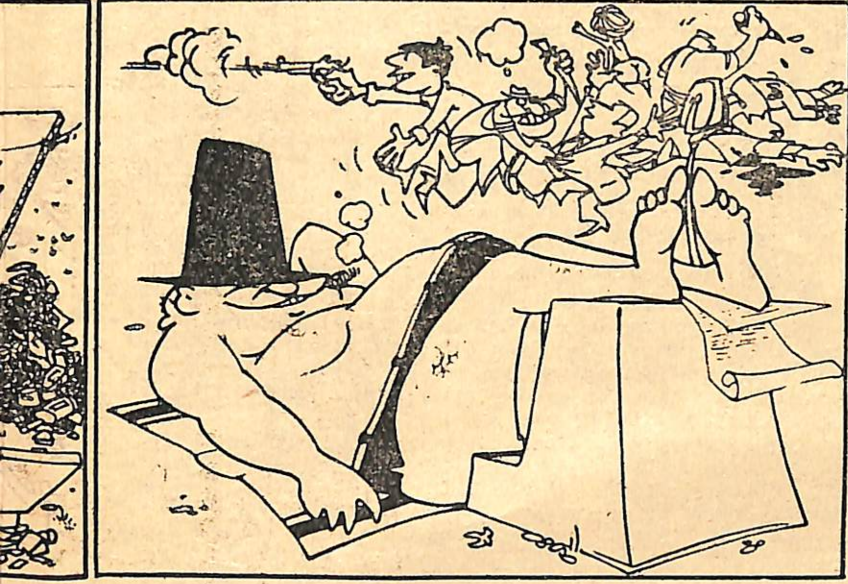


Yine de güneş çarpmasından korunmak gerekir...



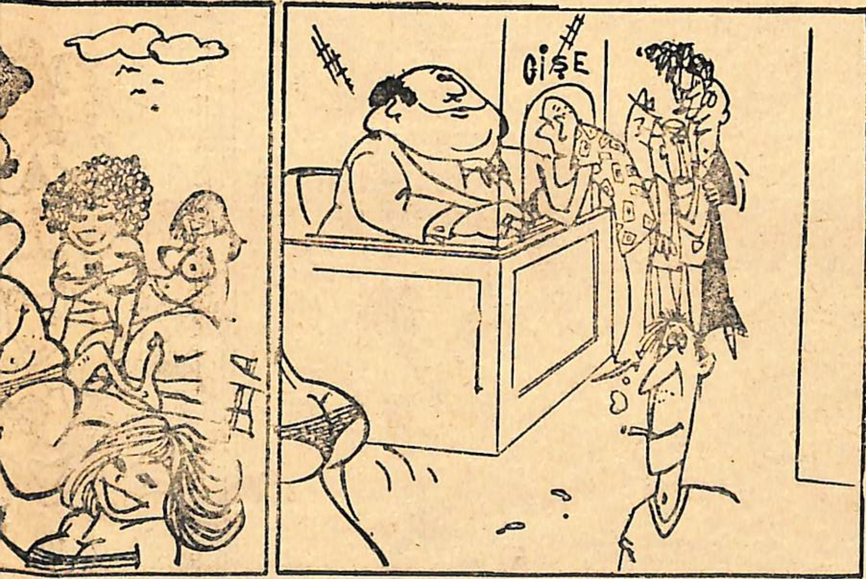
Bazıları şanslı
yalıları vardır.
ni serin sulara
daha azıyla y

... Tasanız Azsa...



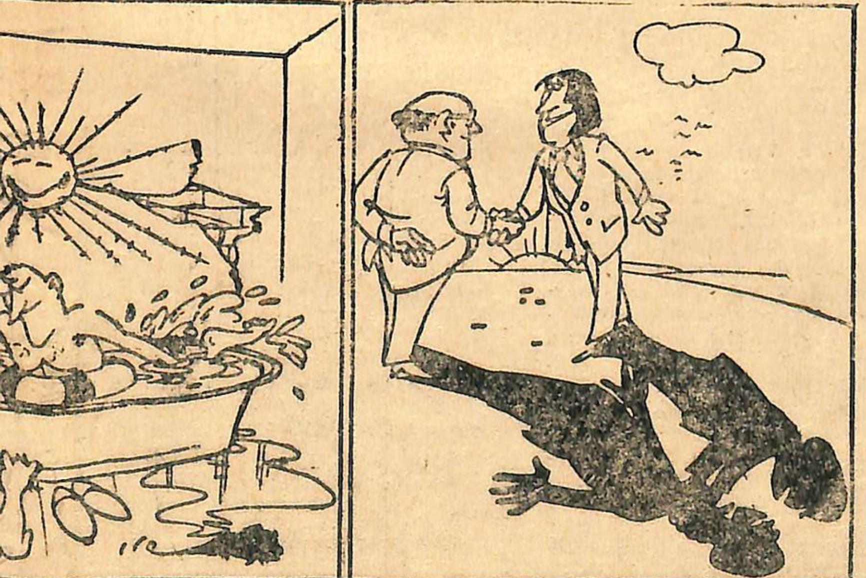
...gunlaştık ...evsimidir.

Yaz, dinlenme mevsimidir. Ülkemizde tüm mevsimler dinlenme mevsimidir ama, suçluluk duygusu vermeyen tembellik, yaz tembelliğidir...



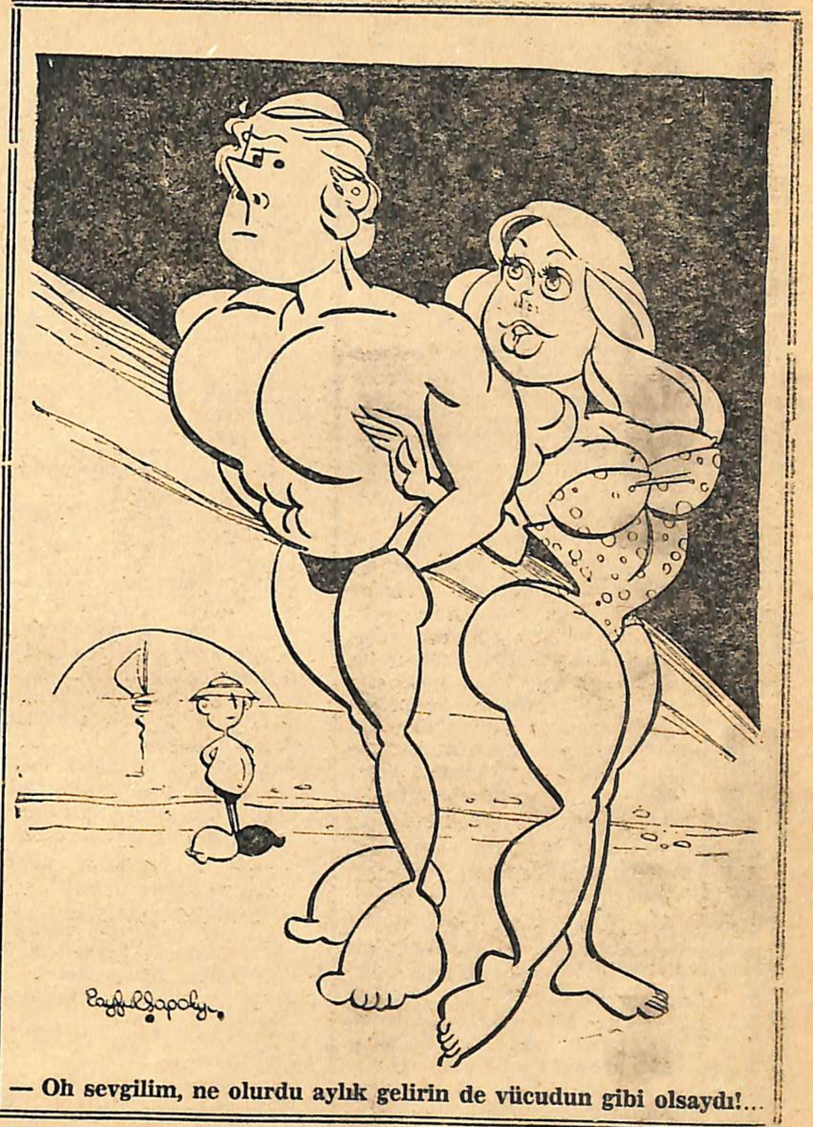
..., atletik yetenek- ... fırsatı bulursunuz..

Denizin ve güneşin sağlığa yararları saymakla bitirilemez...



...ğarlar. Deniz kenarında ...abah kalkınca kendileri- ... bırakırlar. Bazılarıysa ...inmek zorundadırlar..

Yaz güzel bir mevsimdir. İnsanları birbirine yaklaştırır. Hele yaz akşamları...



— Oh sevgilim, ne olurdu aylık gelirin de vücudun gibi olsaydı!...



— Evet hamfendi, biraz uğraştırdı ama nihayet uyudu!...

OKUL SIRALARINDAN YANKILAR

HELVA — EKMEK

Lokantada yemekler pahalı olduğundan, okulumuzdaki öğretmenler öğle yemeklerini helva — ekmek, pide yada meyva ile geçiştirirler. Öğretmenler odasındaki geniş masanın üzerine çıkarılan azıklar büyük bir iştahla yenir, üzerine de bir bardak su...

Birgün Yaşar beyle Hasan bey, helva kâğıtlarını masanın üzerine sermişler, ortada bir somun ekmek, elleriyle parçalayıp, helvaya bandırarak ayni iştahla yiyorlardı... Bizler de hayatın pahalılığından, maaşların yetersizliğinden ve normal olarak günlük gıdamızı alamadığımızdan söz ediyorduk. Bu arada, geniş masanın uç kısmında oturan Hatice hanım, helva — ekmek yiyen arkadaşlara takılmak için:

— Canım biz helva — ekmeği, değişiklik olsun diye zevk için yiyoruz... dedi.

Bu sitemli sözü duyan Hasan bey, oturduğu sandalyede şöyle geriye doğru yaslanıp, iki ellerini havaya kaldırdı:

— Hey yumurtaya can veren Allah; bize, ilkokulda katıksız mısır ekmeği, ortaokulda helva — ekmek, öğretmen okulunda üzüm ekmek nasip ettin. Öğretmen olduk, yinemi helva — ekmek reva görüyorsun?...

Aydın CİVİL
İlkokul Öğretmeni/EYNESİL

EZBERCİ ÖĞRENCİ

Tarih dersinde tahtada ders anlatmakta olan öğrenci dersi kitapdan, ezberlediği için, kitabın aynısını okurcasına hızlı hızlı anlatıyordu. Aradabir de kafasını hızla sola kaydırıyor ve anlatmaya devam ediyordu.

Bunu merak eden Tarih Hocası sordu:

— Oğlum, niçin kafanı ikide bir kaydırıyorsun. Tik mi var sende?

Öğrenci yanıtladı:

— Hayır hocam. Sayfayı çeviriyorum.

M. Cemâl ARIĞ
Barış Apt. Kat: 4 Daire: 13
Trabzon Caddesi/K. MARAŞ



— Paraları çantaya doldur. Bu bir soygundur!...
Refik Tiniş/ANKARA

KORKAK AVCI

Hindistanda balta girmemiş ormanlardan birinde iki avcı arkadaş yürüyorlardı. Bunlardan birisi çok korkaktı. Fakat bu korkaklığını belli etmezdi. Yürüyüp giderlerken karşılarına bir aslan çıkar. ödlek olanı korkarak geri çekilir. Öbürü ise tüfeğini doğrultur, ve savaş durumunu alır. Korkak olanı:

— Hadi onu öldür, öldüremezsen ben arkandayım.

Mustafa ÖZYEMİŞEN
Çıksorut Mahallesi Kuşçu Dağı Sokağı No: 2
GAZİANTEP

ÖNEMLİ SORU

Çocuk babasına sordu:
— Babacığım karısı olmayanlara bekâr diyorlar değilmi?...
— Evet
— Peki karısı olanlara ne diyorlar?...
— Baba biraz düşündükten sonra:
— Onuda, büyüyünce anlarsın..

Balıkesir/Mustafa EROL

ÇİVİ

Bir deli arkadaşına:
— Dün gece rüyamda dolaşırken ayağıma çivi battı. Dedi. Diğeri bilgiç bilgiç:
— Birader sende ayakkabınla yatsana.

Erdal GÖNÜL
Feyzullah Cad. Arzum Apt. 48//13/K. Maltepe/İSTANBUL



HANGİSİ NAMUSSUZLUK

Peynir almak için bizim bakkal Süleyman Boşveren'in dükkânına uğradım, elimde öz önce manavdan aldığım iki limon vardı.

Bakkal elimdeki limonları göstererek, sordu:
— Limonların tanesini kaça aldınız?
— 150 kuruşa, diye cevap verdim.
Bakkal birdenbire hiddetlendi:
— Yahu, bu herifler göz göre göre hırsızlık yapıyorlar.

Bu limonların tanesi hâlde 40 kuruşa satılıyor. Fakat; size bir şey söyliyeyim mi; bu para kimseye yaramaz. Bir gün olurki insan bunun cezasını çeker. Bu büyük bir namussuzluktur...

Bu sırada Süleyman bey, peyniri tenekeden çıkarıp, kesmişti. Peyniri hızla teraziye fırlattı. Sonra, terazisinin dengesini bulmasını beklemeden peyniri çekti, aldı.

En az yüzelli, ikiyüz gram eksik olan peynir paketini babama uzatırken sordu:
— Şair bey, hakkım var değil mi?...

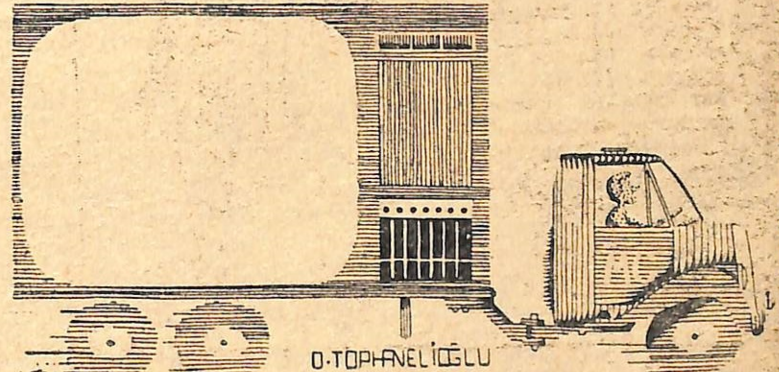
Hüseyin Avni DEDE
P.K. 511/Karaköy/İSTANBUL

ŞİKÂYETE GELMEDİ

— Eczacı çırağına hayretle bakarak :
— O müşteriye, bu kavonozdaki ilâçtan verdiğinden emin misin? diye sordu.
Çırak iyi bir iş yaptığından emin bir tavırla:
— Evet dedi. Diğerlerine de bundan verdim.
Adam saçlarını yolacak duruma gelmişti. Perişan bir tavırla: Ne yaptın sersem? diye bağırdı. Bundan daha kuvvetli zehir olmaz ki...
— Çırak kendini savundu.
— Fakat hiç kimse şikâyet için geriye gelmedi..

NOT: Sizin için sayfamızda yer vermeniz beni mutlu kılarsınız.

Osman ÖNAL
Orman İş. Müd. — Manavgat/ANTALYA



TIRT !
Orhan TOPHANELİOĞLU — Cevizli/İSTANBUL

SÖYLE FAKİR FATMA

Kocan yine iş bulamadı mı,
Bir kesere kulp olamadı mı,
Evde hiç yiyecek kalmadı mı,
Söyle, söyle fakir Fatma he mi?.

Giysileriniz hep eskidi mi,
Çocukların papuç istedi mi,
Evinizde dırdır bitmedi mi,
Halinizi bilen yok öyle mi?..

Yoksa kocan farkına vardı mı,
Temelli yüreğini yardı mı?..
Elin aşk karşılığı yardımı!.
Eksik olsun, olmaz olsun de mi?.

Veysel KARASAY PTT Memuru
Denizbostanlısı/İZMİR

BİZİM EŞŞEK

İş bulma umuduyla eşeğine binip büyük şehire gelmişti, köylü. Eşeğini arabaların vızır vızır işlediği bir sokakta ağaca bağlamıştı. Saatler sonra şehirlilerin otel dedikleri yatacak bir yer buldu. Çok pahalıydı. Eşeğini emanet edecek bir yer bulmuştu. Fakat döndüğünde, eşeğinin yerinde yeller estiğini gördü. Gece yarısına kadar eşeğini aradı. Otele odasına geldiğinde somyayı hayretle inceledi. Hiç somya görmemişti. Altına yatılacağına karar verip, yattı. Bir müddet sonra bir çift otele geldi. İkiside gençti. Görevliyi uyandırıp boş oda sordular. Fakat hiç boş oda kalmamıştı. Bir köylü varmış, eğer gelmemişse onun odasını verecekmiş. Böyle deyip görevli köylünün odasına gitti. Somya boştu. Demekki oda da boş.

Genç çiftler yatağa yatıp sevişmeye başlamışlardı.

— Sevgilim, diyordu genç erkek. Ben senin gözlerinde bütün dünyayı görüyorum.

Somyanın altında uyanan köylü bu sözleri duyunca başını çıkarıp:

— Len hemşerim, dedi. Bah biyo bizim eşşeğide görüyon mu?...

İsmet BERTAN Sarısu Mah. Bozkurt Caddesi No. 5 — Akşehir/MANİSA

MİS PİL

Burnunu seveyim senin
Kurak Mis Emma Pil
Pestilini çıkardın erkeklerin
Hiç kaldı yanında pekosbil

Veysel KARASAY
PTT Memuru
Denizbostanlısı/İZMİR



Bu da bizim sihirbaz!...

Mustafa KAZU — Cafer bey Köyü — Salihli/MANİSA —

Bir İş Adamıyla Röportaj



GAZETECİ: Sayın okuyucular, seyirciler, dinleyiciler, muhterem yerinde sayıcılar, ilericiler, gericiler! Şimdi sizlere bir iş adamıyla yaptığım röportajı sunacağım. Dikkatle izleyin bakalım, dökülecek ne inciler, yenecek ne naneler... «İş adamına yaklaşarak) Sevgili özel ve güzel teşebbüsümüzün dizel patronu sayın bay iş adamı, bize kısaca özgeçmişinizden söz ederek başarılarınızın sırrını açıklar mısınız?..

İŞ ADAMI: Hay hay! A. İlinin B. ilçesinde doğdum. İlk, orta ve liseyi zar zor, sınıflarda çift dikiş yapa yapa ya da kopyeyle, özel derslerle okudum, mezun oldum. Ondan sonra iş hayatına atıldım. Fırsatları değerlendirdim. Allah tuttuğumu altın etti. «Yürü ya kulum» dedi. Yürüdüm, koştum, uçtum. Kiminin ayağına karpuz kabuğu, kiminin koltuğuna çivi koya koya ilerledim, yükseldim. Birkaç yılda milyoner oldum. Ama bitmedi azmim, çalışma hırsım. Milyonlara milyonlar ekledim. Komisyonculuk, ithalât, ihracat, imalât yaptım. Keresteden, mobilyaya, pamuğa, sanayiye, montajcılığa kadar her sahaya el attım, dört bir yana kök saldım. Avrupa'da temsilcilikler açtım, büro kurdum, Amerika'ya uzandım, yabancı sermayeyle temaslar yaptım...

Gazeteci: Bravo doğrusu! Ama beynimi kurcalayan bir soruyu soramadan edemeyeceğim size. Bütün bu şeyleri tek başınıza mı yaptınız? Elinizden tutan olmadı mı hiç?

İŞ ADAMI: Gülerek) Tabii... Her konuda olduğu gibi bu konuda da başarıya ulaşmak tek başına olmaz hiç bir zaman. Bana da yol gösteren oldu. Dayılarım, amcalarım, abilerim sağ olsunlar, bana işin püf noktasını gösterdiler. Destek oldular, çıkar sağladılar, tavsiyelerde bulundular, arkamdan ittiler.

Gazeteci: Demek dayısız, amcasız, torpilsiz olmuyor bu işler?

İŞ ADAMI: Hangi iş oluyor ki bunlarsız?

Gazeteci: Ya garibanın biriyse kişi, yoksa akrabalarından hatırlı birisi?

İŞ ADAMI: Akrabaya gerek yok canım. Bulsun her işin adamını. El öpmekle dudak aşınmaz. Yüzüne gülsün işine yarayacak kişinin. Saygı, sevgi gösterisi yapsın ona. Samimiyet kurmaya çalışsın. Amca, dayı, hattâ amcacım, dayıcım desin ikide birde, gerçekten amcası olmasa bile. Böyle diye diye hem adamın gözüne girer, onun bir yakını sanılır bilen bilmeyen tarafından. İtibarı, kredisi, forsu artar hem de...

Gazeteci: Demek kişiliğinden fedakârlık etmek gerek. Yağcılık, müraililk olacak ille de..

İŞ ADAMI: Bırakın canım kişilik mişilik palavralarını. Köprüyü geçinceye kadar ayıya dayı demeli. İşini bileceksin, dümenine bakacaksın. Gemisini kurtaran kaptandır. Bir de iş adamlarının, hatırlı kişilerin üye olduğu derneklere, lokallere, kulüplere, partilere girmek, oralarda her fırsatta göze çarpmak, temayüz etmek gerek. Bunları yaptın mıydı artık sana karada ölüm yoktur.

Gazeteci: Ama günahın pek çoktur!...

İŞ ADAMI: Yok canım, daha neler... Gayeye giden her yol meşrudur.

Gazeteci: Ama bazı yollar çalı çırpıyla, dikenle doludur.

İŞ ADAMI: Merak etme. Sırtımız yere gelmez bizim. Bütün yollarımız biraderlerimiz sayesinde güllük gülistanlık olmuştur!...

Gazeteci: Yılda ne kadar vergi veriyorsunuz?

İŞ ADAMI: Ne vergisi bu? Memlekete bu kadar hizmetimiz dokunuyor, üstelik bir de vergi mi vereceğiz yani! Vergi vermek işçilere, memurlara vergidir dostum. Ben, değil vergi vermek, vergi iadesi, teşvik tedbiri, yatırım indirimi diye diye vergi alıyorum devletten...

Gazeteci: Demek bundan dolayı kambur kambur üstüne biniyor işçinin, memurların?..

İŞ ADAMI: Ar yılı değil kâr yılı bu canım. İş bilenin, kılıç kuşananın...

Gazeteci: Son yıllarda hangi işi çeviriyorsunuz daha çok?

İŞ ADAMI: Oo... Arar mısın, bende iş çok! Önceki yıllar kerestecilik yapıyordum. Şimdi mobilyaya geçtim. Özel okullar devletleştirilmeden önce millî eğitime hizmet ediyordum. İlerde motor, tank, uçak sanayiine geçmeyi düşünüyorum.

Gazeteci: Mobilyalarınızı yabancı devlevlere de ihraç ediyor musunuz?

İŞ ADAMI: Tabii ya. İyi kâr var bu işte. Vergi iadesi de caba!

Gazeteci: Mobilyalarınızın markası ne acaba?

İŞ ADAMI: Hayâli mobilya.

Gazeteci: Çok güzel bulmuşsunuz bu adı. İnsan hayâl ettiği müddetçe yaşar zaten.

İŞ ADAMI: Evet. İş adamı da hayâl marka mobilya ihraç ettiği zaman taş atıp kolu yorulmadan kâr eder, vergi iadelerini başı ağrımadan cebe atar.

Gazeteci: Bu hayâl marka mobilyalarımızın koltuklarından hiç bir zaman iktidara geçemeyeceği belli olan ama durmadan onu hayal eden politikacılara satın da zavallılar avunsunlar, düş görsünler ve kimseyi rahatsız etmesinler.

İŞ ADAMI: Dur biraz şu mobilya ihracatından yolumu bulayım da o işe ondan sonra el atayım. Ön seçimi ve genel seçimi kazanamayan aday adaylarından başlayayım, il ilçe başkalarına kadar birer hayal koltuğu satayım. Böylece hem kendimi hem de milleti kurtarayım.

Gazeteci: Siz bu işi yapın hayırlısıyla da ben sizi vatan kurtaran aslan ilân edeyim.

İŞ ADAMI: Ayıp ettiniz doğrusu. Şimdiye kadar biz vatanı kurtarmıyor muyduk yani?

Hayâli mobilyalarımız şan oldu be dört düvele. Kaplan güreşçilerimiz duyuramıyor artık dünyaya adımızı. Yemeyin hakkımızı...

Gazeteci: Özür dilerim. Yemek sizin hakkınız. Oburluğunuzla aya bile yayıldı aziz adınız. Feda olsun sizin gibi yiğitlere leziz canımız. Bu röportajı yapmak fırsatını verdiğiniz için çok teşekkür ederim size. Çünkü kolay kolay hiç bir fırsat vermezsiniz siz kimseye... Haydi, hoşça kalınız. Dinmesin iştahınız!.

Ekmek israfını nasıl önleyebiliriz?..

- Küçük tip ekmek çıkarılmalı.
- Ekmeğin çabuk bayatlamasını önlemek için daha çok maya ve bir miktar patates unu karıştırılmalı.
- Büyük gramajlı ekmekler ambalaj içinde ve dilimlenmiş olarak satılmalı.
- Askeri birlikler, hastaneler ve fabrikalarda masalara ekmekler dilimlenmiş olarak konulmalı.
- Ekmek israfını önlemek yolunda halkı eğitici yayınlar yapılmalı.

ZEKİ

— Kolay!.. Tüm buğday mahsülünü ihraç eder, böylece ekmek israfını önlemiş oluruz!...

BAĞ-KUR

BAĞ-KUR ÜYELERİNDEN YARISI KURUMA HİÇ PRİM ÖDEMEDİ

SEN İLKÖNCE ŞU ÜYELERİNLE BAĞ KUR!..

BOZOK

TURİSTLER

Uyduran ve çizen
Aydın Aliustaoğlu

Bu hafta da turist avrata cimdik atan bir yarmanın akıbetini anlatacağız.
Ülke turizmine katkıda bulunanların hikayesidir bu!..



YERİM ULAN SENİ! ZAVALLI MADMAZEL AVRADI BİR DAHA İNCİTİR SEN KOZLARI PAYLAŞIRIZ!





Çikletçi sarkıntılık eden adamın omuzuna sıçradı.

NOO! YOK ALLE BITMEK

GRAND KAHRAMAN CİKLETÇİ! TAM ERKEK AMORE, YATAKORE!



Bu tip turistleri ağırlama olayları bu aylarda çok yoğunlaşır. Sonu ise acaip bir şekilde karakolluk olmadan yatakolluk bir biçimde biter.
Bekleyelim ve de görelim.

















HAFTAYA

ÇİKLETÇİ'NİN AŞKI!..

Turiz döviz getirir döviz iştah artırır.

BOZUK DÜZEN









Modern Sözlük

— O —

OKKA: Her yerde dörtyüz dirhem gelen bir ağırlık ölçüsü. Ve en makbulü altı okkadır. Zira kime yaranmak istenirse hiç tartıya vurulmadığı halde şeyinin altı okka olduğunu söylemek gelenek halindedir.

ORTAKLIK: Fikirleri ayrı iki kişinin sonu gelmiyeceğini bile bile şirket kurmasıdır.

ORUÇ: Zenginin senede bir ay, fakirin oniki ay tuttuğu açlık eylemi.

— Ö —

ÖDENEK: Herhangi bir işin gerçekleşmesi için devlet bütçesinden ayrılan ve çoğu zaman ihtiyacı karşılamayan para.

ÖDÜNÇ: Hizmette beş senesini doldurań memur vatandaşa kendi parasından faizli olarak bir miktar borç verilmesi.

ÖRDEK: Şehir dışında vasıta beklemek gibi bir suçu işleyen yolcu.

— P —

PARA: Her ayın ilk günü memura verilen elma şekeri.

POLİS: Şehir meydanlarında talebe çatışmalarını önlemek ve nutuk atan politikacıyı korumayı amaçlayan resmî örgüt.

POLİTİKA: Çoluk çocuk hepimizin en tatlı, en yağlı ballı, bol soğanlı ve de biberli, salçalı, oynak kalçalı, geniş tabanlı eğlence mevzuu.

— R —

REKOR: Pahalılıkta ve geri kalmışlıkta her geçen gün kırdığımız bir üstünlük derecesi.

REY: Parlak vaatlerle dört senede bir vatandaşın elinden alınan oy pusulası.

REZALET: Sosyetede evli bir kadının kocasından başka bir erkekle uygunsuz yakalanması. Ki, bu duruma daha çok skandal denir. Asıl rezalet; kenar mahalledeki bir gencin sevdiği kıza gülümsemesidir.

— S —

SAYIM: Beş senede bir adımız sorularak adamdan sayıldığımız istatistikî işlem.

SOLİST: Sesinden ziyade göbeğiyle şarkı okuyan hanım sanatçı.

SÜLEYMAN: Bir erkek ismi olup bu isimdeki kişilerin mühüre karşı aşırı merakları olduğu ve cebinde devamlı ıstampa taşıdıkları söylenir.

— Ş —

ŞAİR: Yazdığı şiirin ceremesini ödemeyi önceden kabullenmiş kişi.

ŞEKER: Zam ve stok yapmaya son derece elverişli bir gıda maddesi.

ŞEVKET: Bir erkek ismi. Bu adı taşıyan kişiler arasında heykel ve resim gibi güzel sanatlara karşı allerji duyanlarına rastlanması mümkündür.

— T —

TELEVİZYON: —Elde olmayan nedenlerle— ara sıra sakatlık geçiren, sinema isimli rakibini kısa zamanda dize getiren Kırkpınar pehlivanı.

TOSUN: Duvar edebiyatının en ünlü simasıdır. Genellikle şiir dalında ölmez eserler vermiş olup, yazdığı şiirlerin altına «Bunu yazan Tosun» imzasını atmakla meşhur olmuştur.

TÜY: Yapılan her marifetin üzerine dikmeye mahsus nesne.

— U —

UCUZLUK: Her gün çarşılarda gördüğümüz serap.

URGAN: Ay başlarını çekmekte kullanılan, kenevirden yapılmış kalın ip. Bu ip ayrıca kemer sıkma politikasında ve intihar olaylarında eskiden beri kullanılagelmiştir.

UZAY YOLU: Manavların kullandıkları bir çeşit fiyat etiketi.

— Ü —

ÜFÜRÜKÇÜ: Tıbbın âciz kaldığı hastalıkları bir nefeste iyi eden yeşil takkeli asri tabip.

ÜRYAN: Küçük memurun bayramlık kıyafeti.

ÜTÜ: Kafa ütülemekte ihtısası olan, attığı zaman mangalda kül bırakmayan politikacı.

— V —

VAAD: Seçim arifesinde meydanlarda siyasiler tarafından alabildiğine şişirilen, seçim sonu fıs... diye sönen balon.

VATAN: Kimimizin uğrunda öldüğü, kimimizin nutuk söylediği kara parçası.

VERGİ: Memur maaşında yapılan iskonto.

— Y —

YAN ÖDEME: Piyasa zam gördükçe memura verilen sus payı.

YASAK BÖLGE: Ayın yirmisinden sonra memurların dolaşması son derece tehlikeli olan; kasap, manav gibi satıcıların bulunduğu mıntıka.

YUMRUK: Meclislerde en fazla itibar gören zorlu kahraman.

— Z —

ZAM: Zam kelimesi üç harfli bir sözcük olup mânası yediden yetmişe herkesçe gayet iyi bilinmektedir. Her ne kadar politikada adına «Fiyat ayarlaması» denirse de gerçek mânasından hiçbir şey kaybetmez. Zam zamdır. Zam olarak kalacaktır ve —Z— harfini sözlüklerde tek başına temsil edecektir.

Kenan DUMAN

Yozyürek'in Yeni Serüvenleri

SULHİ DÖLEK

Dişçide..

YOZYÜREK onüç — ondört yaşlarında çiçeği burnunda bir delikanlıyken düşüp ön dişlerinden birini hafifçe çentmişti. Bu arada burnundaki çiçeğe ne mi olmuştu? Yozyürek'in burnunda çiçek yoktu ki! Bizim dediğimiz... Neyse, boşverin.

Yozyürek'in çentik dişinin kimseye bir zararı yoktu. Hattâ Yozyürek'in sevimliliğini artırdığı bile söylenilebilir. Yıllar sonra bir gün adamımız bir dişçinin pençesine düşene dek. Hayır, dişçiler aslında aslan ya da kaplan gibi pençeleri olan yaratıklar değildir. Bu da sözün gelişi. Gerçekte dişçiler sıradan kişilerdir. Siz ne kadar zalimseniz onlar da o kadar zalimdir; sizin gözlerinizi ne denli para hırsı bürümüşse, onlarınkini de o denli bürümüştür. Sizden ya da benden tek ayrılıkları, ellerinde tuttukları kerpetendir.

«En son ne zaman bir dişçiye gittin?» diye sordu dişçi Yozyürek'e.

Yozyürek utandı. «Üç yıl önce,» dedi. Oysa yaşamı süresince bir kez olsun dişçi koltuğuna oturmuş değildi.

«Üç yıl önce mi?» diyerek gözlerini iri iri açtı dişçi. Elindeki sivri uçlu zırıltıyı salladı. «Kendini öldürmeye mi çalışıyorsun?»

Gözlerini iri iri açmak sırası Yozyürek'teydi. «Dişleri her gün fırçalamak gerekli mi?»

«Elbette,» dedi dişçi. «Hem de üç kez. Fırçalamazsan ölürsün. Dişlerinin arkası bir karış taş bağlamış. Sigarayı da bırak. Bırakmazsan ölürsün. Şimdi ağzını iyice aç bakalım.»

«Açmazsam ölür müyüm?» diye sordu Yozyürek.

«Hayır,» dedi dişçi. «Ağzını açmazsan ben ölürüm. Şu üstünde oturduğun ünitenin parasının üçte birini ancak ödeyebildim henüz. İnanmazsın, işe başladığımda dört yıl süreyle berber koltuğuyla çalışmıştım.»

«İnağığım,» dedi Yozyürek. «İhteğsehn dihleğimi boğhver de höyle hğüzel bih eğse hrası çekh.»

«Ağzın açıkken konuşma,» dedi dişçi. «Ne dedidiğini anlayamıyorum.»

«Bğoynunh kophsunh!» dedi Yozyürek.

Dişçi bir kazıma ve törpüleme işlemine girişti. Bir yandan konuşuyordu. «Meslek yaşantımda söktüğüm taşları biriktirseydim bir evin temelini atmaya yeterdi.»

«Ağrrağğhhrrh!»

«Sen konuşma. Sadece dinle. Biliyor musun, dişçiliğin en iyi yanlarından biri de budur. Ben konuşurum, hasta dinler. Konuşmaya kalktığında bunun ne zor olduğunu görüyorsun. Televizyondaki avukatı biliyor musun?»

«Bğhaslahma himhi ağhuhatıhdah!»

«Sus da dinle. İşte benim idealimdeki kişi o avukat. Her zaman avukat olmayı istedim. Sayın yargıç, tanığın dişlerine ilginizi çekerim. Bu dişler çok seyrek fırçalanmaktadır. Söyleyin Bay Tanık, dişlerinizi sık fırçalar mısınız?»

«Hığğrghh!»

«Evet ya da hayır lûtfen.»

«Bheh hehih...»

«Gördüğünüz gibi sayın yargıç; tanık soruma karşılık vermekten bilinçli olarak kaçınmaktadır. Müvekkilimin bir iftiraya kurban gittiği besbellidir.» Yozyürek'in hafifçe kırık olan ön dişine tak tak vurdu. «Bu nasıl kırıldı?»

«Efendim?»

«Düğhtühm dğehim!»

«Konuşma. Nasıl olsa dediğini anlamıyorum. Bu dişi düzeltmemiz gerekecek. Şöyle altından biraz traşlarsak göze çirkin görünmez.» Frezenin ucuna bir biley taşı taktı, korkunç seslerle dişi kesmeye başladı.



«Bu canını acıtmaz. Sadece sinir bozucudur. Sık dişini biraz. Yani sözün gelişi. Gördün mü, bitti işte. Tükür. Yutma.»

Yozyürek bir an adamın suratına tükürmeyi düşündü, sonra vazgeçti. Dişçi bir ayna uzattı.

«Alt dişlerinin arkasına bak. Hiç böyle beyaz görmüş müydün onları?»

«Hayır,, görmemiştim. Alt dişlerimin arkasını hiç görmedim. Şimdi de görmüyorum.»

«Ağzını iyice açıp aynayı yatır. Üst dişlerine bak şimdi. Ne kadar farklı, değil mi?»

Farklıydı gerçekten. Yozyürek ağlamaklı oldu. Sol ön diş, sağdakinden birkaç milimetre daha kısaydı. «Ben buraya geldiğimde böyle çirkin değildim.»

«Galiba haklısın. Sağdaki dişi de biraz kısaltmalıyız ki eşit olsun.»

Öbür dişi de kesti. Biraz fazla kaçırınca bu kez de kısa kaldı. Böyle biraz birinden, biraz öbüründen kese kese dengeyi sağladı. Sonunda iki diş aynı boya geldi. Ne var ki ikisi de yarımşar santim kısaltılmıştı. Yozyürek dişlerini kenetlediğinde arada yatay bir açıklık kalıyordu.

«Yaktın beni!» dedi Yozyürek. «Güzelliğimi beş paralık ettin. Seni dâvâ edeceğim.»

Sevindi dişçi. «İyi. Sonunda avukatlık yeteneklerimi kullanma fırsatı çıkacak demek. Ne olur beni dâva et.»

«Vazgeçtim. Seni dâvâ etmeyeceğim. Şuracıkta boğacağım. Eğer bir sihirli yöntemle dişlerimi yeniden uzatabilirsen o başka.»

«Haklısın,» dedi dişçi. «Bu dişleri böyle bırakamayız.» Taşı alıp dişleri yanlardan, önden arkadan inceltti.

«Daha bitiremedin mi? Budayınca uzayacağını mı sanıyorsun?»

«Şimdi biraz masrafı göze alırsan güzelce kaplarım bu dişleri.»

«Altınla mı? Ne korkun!»

«İstersen altın da olur ama, bana sorarsan porselen kaplayalım. İstiyor musun dişlerini kaplamamı?»

«Ah doktor, istiyorum istiyorum,» diye alayla söylendi Yozyürek. Dişleri kesilince sesi de garipleşmişti. «Ağzımın önüne mağara kapısı gibi delik açtın be adam! Başka seçeneğim var mı?»

«İyi,» deyip hazırlıklara girişti dişçi. Erimiş lâstiği andıran iğrenç tatta bir nesneyi Yozyürek'in ağzına tıkıştırıp kalıp aldı. «Tamam. Şimdi git, haftaya gel.»

Yozyürek gitti ve utancından bir hafta kimseye görünmedi. Yeniden geldiğinde kötü haber vardı dişçide.

«Fırın bozuk. Porselen yapamadım, plâstik yaptım. Pek dayanıklı değildir plâstik ama, hafif ve ucuzdur.» Plâstik kaplamaları Yozyürek'in ön dişlerine geçirip yapıştırdı. «Gördün mü ne güzel oldu?»

Gerçekten fena değildi dişler. Biraz dışarı çıkıktılar ama, bu durum kadın şarkıcıların yarısı gibi, Yozyürek'e de ayrı bir şirinlik veriyordu.

«Öteki dişlerini bir daha gözden geçireyim. Aç ağzını, iyice aç.» En gerideki dişlere tak tak vurdu. «Bunları kullanmıyorsun çiğnerken, değil mi? Üstelik fırçanın bunlara erişmesi de güçtür. Çekelim gitsin.»

«Sağlam dişleri mi?»

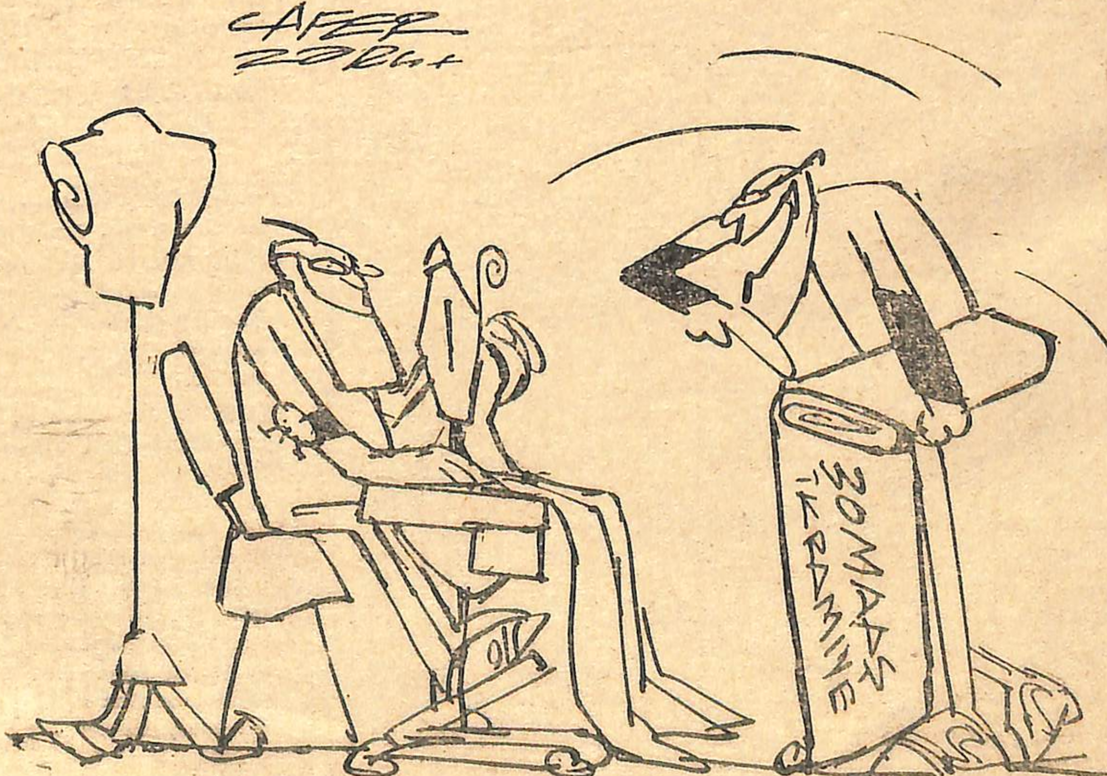
«Öyle deme. Nasıl olsa çürüyecekler. Şimdiden çekelim, daha iyi.»

«Bir dakika,» diyerek yerinden doğruldu Yozyürek. Ayağa kalktı. «O ikisi biraz beklesin. Zaten epeyce borçlandım sana. Önce birikmiş borçlarımı ödeyeyim.»

Yumruğunu kulak tırmalayan bir çatırtıyla dişçinin ağzının tam ortasına indirdi. «Tükür,» dedi çıkıp gitmeden önce. «Yutma. Yutarsan mideni ısırabilirsin.»

Sulhi DÖLEK

Yozyürek'ten Yozlamalar.
«Kimi insanların akıl dişlerinin hiç çıkmadığını biliyor muydunuz?»



— Al şu kumaşı usta, bana 30 cepli bir elbise dikiver!...

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8-10, Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11

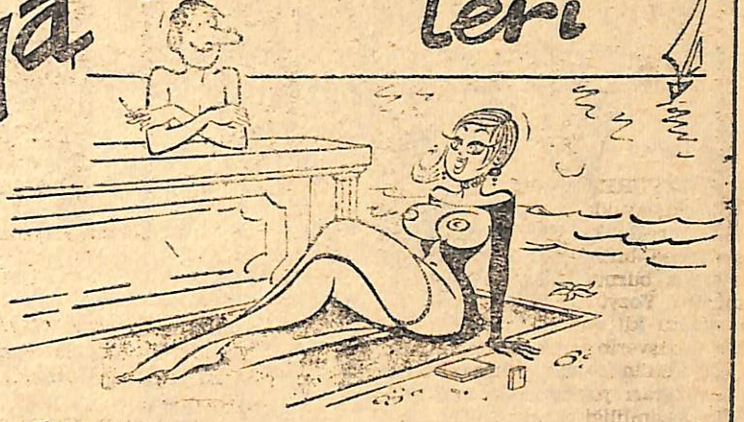
İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira. Fiyatı : 250 kuruş.

ABONE FİYATLARI : Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

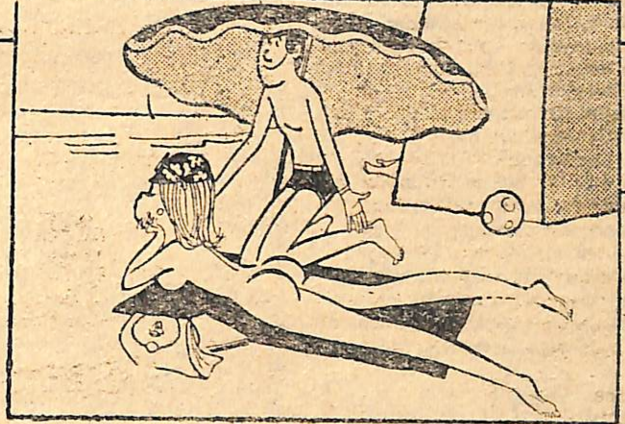
dünya Karikatürleri

MAYO SATILIR

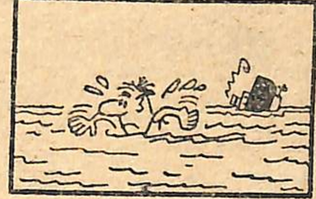
NASIL BİR MOYO MU İSTİYORUM? BÖYLE GÜZEL BACAKLI BİR MAYO İSTERİM!



– İKİZLERİ ÇOK SEVERİM.. BAYILIRIM!



– KOCAM MAYOMU SAKLAMIŞ.. PLAJA GİTMEME KARŞI DA!..







YAZISIZ

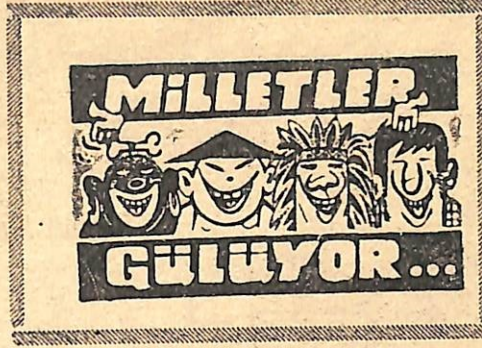




KAYNANALAR!



— Şaşırma kızım, müdür bey bu şekilde, yazdıracağı mektuba ilhamı daha kolay buluyor!...



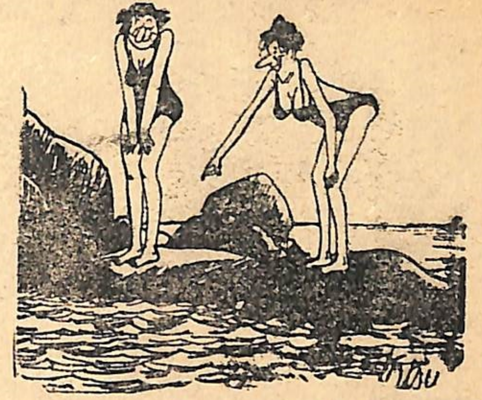
ONÜÇ KURŞUN

Kocasını onüç kurşunla öldüren kadına yargıç sordu:

— Tam onüç kurşun sıkmışsınız. Bu ise aklı başında bir kimsenin yapacağı iş değil. Maktul sizi tahrik edecek bir şeymi söylemişti?...

Araya giren savunma avukatı:

— Söyleyip söylemediğini ne bilsin? dedi. Müvekkilimin kulakları anadan doğma sağırdır.



— Evet, evet... İşte tam şurada bir erkek Kurbağa adam var!

MUTLU RUH

Ruh çağırıyorlardı. Medyum orada bulunan bir kadına:

— Kocanızın ruhu burada madam Helene, dedi. Ona istediğinizi sorabilirsiniz

Kadın titriyerek sordu:

— Georges, senmisin?

— Evet canım.

— Orada, benim yanımda olduğundan daha mutlumusun?

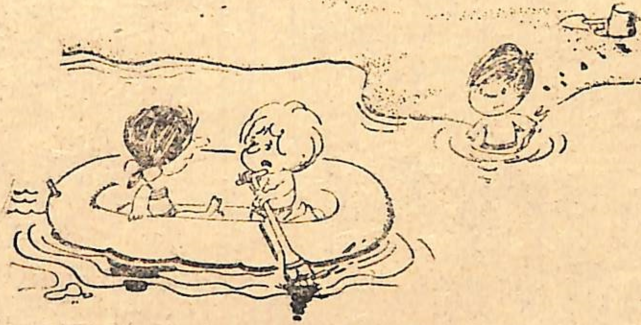
Neşeli bir ses cevap verdi.

— Pek çok,

— Demek cennet çok güzel!

Ruh bir kahkaha attı:

— Cennette olduğumu da nereden çıkardın karıcığım...



— Sakın yüzme bilmediğimizi çaktırma... Yoksa bizi batırır!...

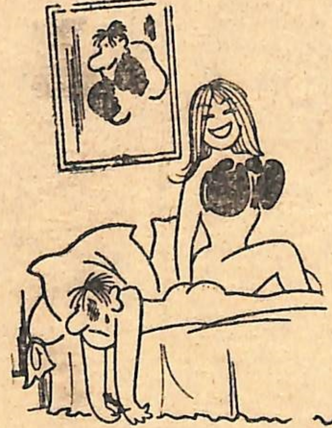
YAŞLI AT

Köylü, diğer köylüye kızgınlıkla:

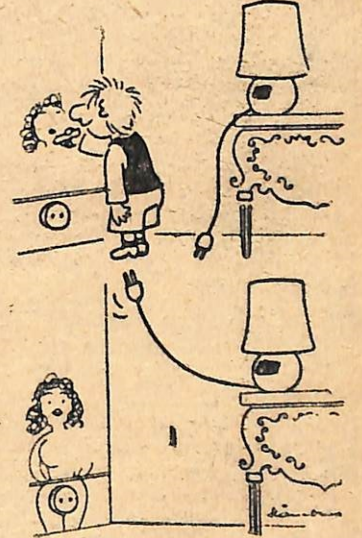
— Sen yalancının birisin, dedi. Bana sattığın at hani yirmi yıl yaşayacaktı? Bir ay olmadan dün öldü...

Diğer köylü saf saf cevap verdi:

— Demek bizim at, yirmi yılı önceden yaşamış!...



Yazısız



Yazısız

ASANSÜRDE DOĞUM

Hamile kadın güçlükle hastahaneye yetiştirilmişti. Ama daha doğum odasına gidemeden asansörde çocuğunu dünya'ya getirdi. Buna çok canı sıkılmıştı. Yanında bulunan hemşire onu teselli etti:

— Bu kadar üzülmenize gerek yok. Beterin beteri var. Bundan üç sene evvel bir kadın hastahaneye bile giremeden kapının önünde doğum yapmıştı...

Kadın sıkıntıyla:

— O Kadın bendim, dedi.

ŞAŞILACAK ŞEY!

Bir akıl hastahanesinde, gardiyan koşa koşa nöbetçi doktorun yanına gitti. Bakışları görülür bir şekilde korku doluydu.

— Ne oluyor? diye doktor sordu.

Gardiyan kekeledi:

— Oh doktor, bahçede, iki deli birbirlerine son derece zeki ve doğru anlamlarla dolu sorular soruyorlardı!..

TECRÜBELİ DOKTOR

— Neden hastalarınıza hep ne gibi yemekler yediklerini soruyorsunuz?

Yaşlı, Doktor:

— Bu yemeklere bakarak hesap pusulalarını dolduruyorumda ondan, diye cevap verdi.

YEPYENİ BİR ADAM

Çok içiyordu. Nedenini sordular.

— Birinci kadehi içince yepyeni bir adam oluyorum, dedi. Sonra bu yeni adamda bir kadeh içmek istiyor ve bu böylece devam edip gidiyor.

SARHOŞLUK

Kadın, hizmetçisine sordu:

— Maria, ben dün akşam uyuya kalmışım. Kocam eve döndüğünde onu gördünmü?..

— Evet madam.

— Sarhoşmuydu?.

— Bilmiyorum efendim. Yalnız, kendisine kapıyı açtığımda: «Sen kimsin? Burası kimin evi,» diye sordu bana.

HİZMETÇİ KITLIĞINDA

Dupontlar bir hizmetçi tutmuşlardı. Kız çok iyi iş yapıyordu ama hafif meşrepti. Bir kaç ay sonra, sıkılgan bir halle karşılarına geçerek:

—Ben ayrılmak istiyorum efendim, dedi.

— Niçin? İşinden çok memnunuz, dedi madam Dupont.

— Ben sizden memnunum ama, yakında bir çocuğum olacak.

Dupontlar düşündüler, taşındılar, sonra:

— Zarar yok, kal, biz onu evlât ediniriz, dediler.

Kız kaldı evlerinde. Bir yıl sonra, kız yine:

— Ben ayrılmak istiyorum efendim, dedi.

— Niçin? diye sordular.

— Yakında bir çocuğum olacak...

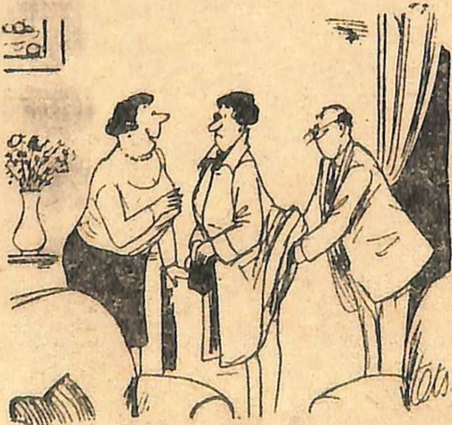
— Zarar yok, onuda evlât ediniriz, kal...

Bir yıl daha geçer ve kız yine:

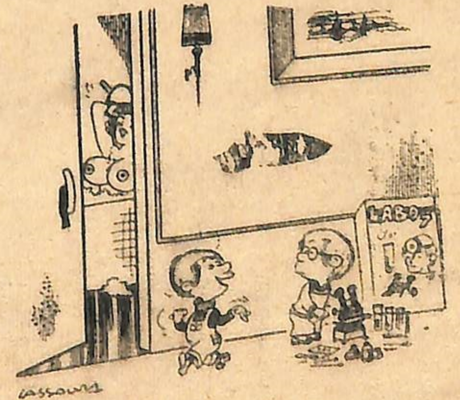
— Ben ayrılmak istiyorum efendim, dedi.

— Niçin?

— Böyle kalabalık yerde çalışmak güç oluyorda..



— Sakın sinirlenmeyin... Sadece baharın etkisi... Hem fazla ileri de gitmez!...



— Eee, al yuvarlaklar... ak yuvarlaklar ile canımı sıktım artık... Ben hizmetçinin yuvarlaklarına bakacağım!...

FIRSATI Kaçırmayın BEDAVA!





«Mizah çok ciddi bir sanattır.»
Bernard Shaw

«İnsan güldüğü kadar insandır.»
Moliere

AKBABA

Düşündüren ve güldüren
Bir mizah dergisidir

AKBABA 54 yaşındadır. 54 yıl, en azından Türkiye Cumhuriyeti Devletinin yaşı demektir. 54 yıldan beri bu memlekete hizmet eden AKBABA, her yaştan ve her baştan insanın arkadaşıdır. AKBABA neşeyi paylaştıran dergidir. Neşenin paylaşılması neşenin büyümesini sağlar.

Siz de neşelenmek ve neşenizi paylaştırmak istemez misiniz? Öyleyse, AKBABA okuyun ve okutun.

Türk mizahı üzerine bu değerde ciddî bir eser ilk olarak yayınlanmaktadır. Kitabın başında yer alan AZİZ NESİN'in bu konudaki araştırması, hem mizah sanatına hem Cumhuriyet dönemi Türk mizahına ışık tutacak niteliktedir.

Cumhuriyet dönemindeki en önemli 55 mizah yazarının hayatları, sanatları üzerine yorumlar ve seçilmiş 100'den fazla en güzel mizahî eserleri...

CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHI

Yarım yüzyılın büyüklüğünü, Cumhuriyet dönemi mizahını içine alan ve aradan yıllar dahi geçse herkesin okuyup saklamak zorunluğunu duyacağı dev bir eserdir.

CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHI

Beş renk, ofset kapak, 480 sahife, fiyatı 30 lira olan bu dev eser şimdi

AKBABA'ya ABONE OLACAKLARA BEDAVA

Fırsatı kaçırmayınız AKBABAya' abone olunuz

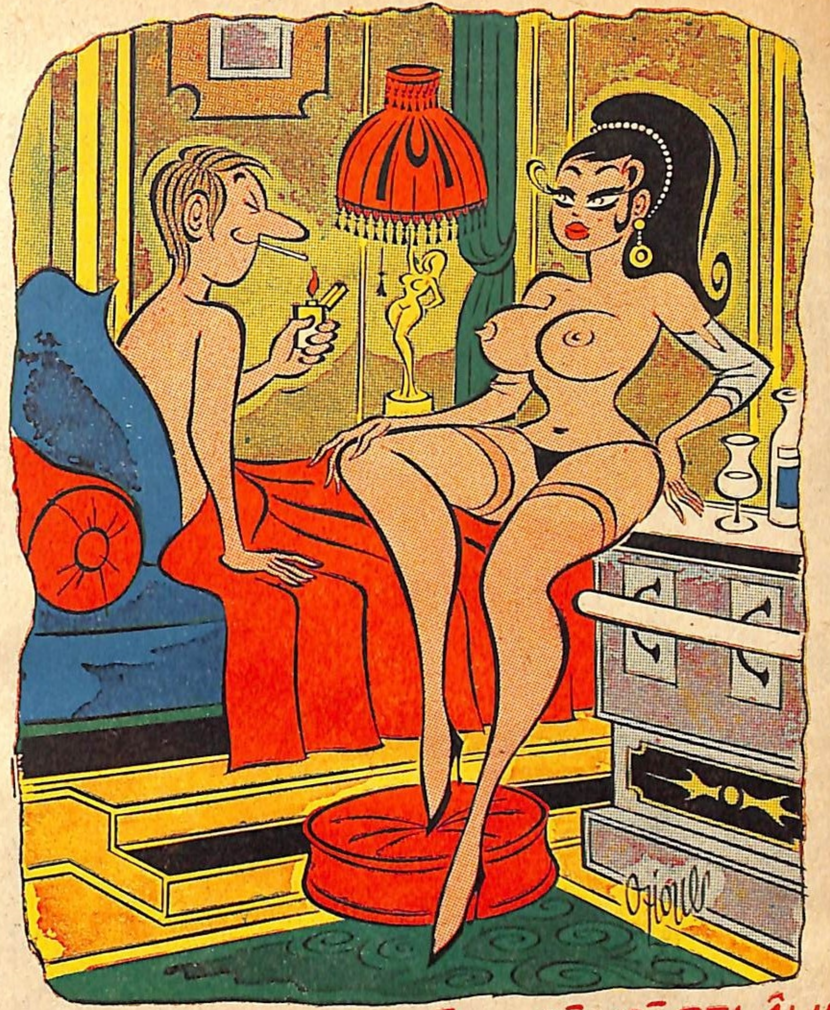
AKBABA'ya abone olmakla hem her hafta muntazaman Akbaba'nıza kavuşacak, hem de CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHI kitabına sahip olacaksınız. Bu, sizin için olduğu kadar yakınlarınız için de en güzel hediye olacaktır..

Adres : AKBABA YAYINEVİ, Klodfarer Caddesi No. 8-10 Divanyolu/İSANBUL

AKBABA'nın 1 yıllık abone ücreti 125.— Liranın banka veya posta havalesi olarak gönderilmesi rica olunur.

Akbaba





– HAYDİ, ARTIK GİT.. ŞİMDİ BELÂLIM GELİR!..
– GELSİİN... BENİM SENDEN BAŞKA GÖZÜM HİÇ BİRŞEY GÖRMEZ OLDU!



